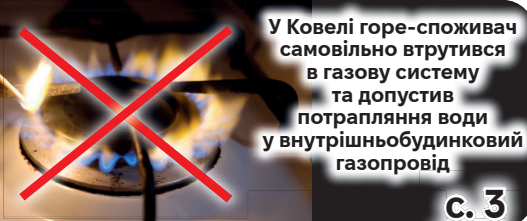

В одну мить у Ковелі
138 квартир
залишилися без газу
– і це не з вини путіна

У Ковелі горе-споживач
самовільно втрутився
в газову систему
та допустив
потрапляння води
у внутрішньобудинковий
газопровід

с. 3

Спочатку тут
народила мама,
а через рік
– і дві доньки!

с. 16

№ 28 (16 926)

ВОЛИНЬ

Середа, 16 липня 2025 року

volyn.com.ua t.me/Volyn_ZMI facebook.com/Volyn.ZMI x.com/Volyn_ZMI instagram.com/volyn_zmi

Нас читають із 1939 року!

■ Незагойна рана

«Ми не хочемо татів-Героїв на небесах, ми хочемо, щоб вони були поруч із нами, на рідній землі»

19 липня Іванкові Бедареву, який живе в селі Седлищі Камінь-Каширського району, виповниться дев'ять років. Цього ранку в материнському поцілунку свою любов-сонце подарує синові мама Оксана, іменинник пригостить рідню смачним тортом, та на його соковому святі не буде лише найпотрібнішої людини – батька Юрія. З ним Іванко тепер зустрічається лише в мріях та своїх дитячих спогадах...

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

«Тату, онде – грибі!» – на весь ліс гукав він усього лише три роки тому, озирнувшись

Іванко – у великому татовому фартуху. Через путіна-кровопивцю ця дитина в день своїх іменин нестиме квіти батькові на могилу, а не отримуватиме від нього подарунки...

Фото з домашнього архіву Оксани та Іванка БЕДАРЕВИХ.

на всі боки з висоти міцних батькових плечей.

«Тату, ми знову ідемо на

рибалку?» – усміхався від захоплення ще малюком, уздрівши вудки в батько-

вих руках.

«Тату, а що ми сьогодні будемо готувати на вече-

рю?» – радів малий господар, углядівши, як татусь охоче вдягає свій кухонний фартух...

Через зажерливу росію Оксана Петрівна в свої 30 років стала вдовою, а її син Іванко – напівсиротою.

Так красиво, як тисячі молодих українських сімей, Оксана і Юрій Бедареві жили до війни. Через неї й зажерливу росію Оксана Петрівна в свої 30 років стала вдовою, а Іванко – напівсиротою. Через путіна-кровопивцю ця дитина в день своїх іменин нестиме квіти батькові на могилу замість чекати обожнюваного вітального потиску його руки і, звісно, якогось дуже гарного від нього дарунка.

Іванку! Нехай настане мир і ти, схожий на свого татуса вродою і вдачею, наче дві краплі води, здійсниш усі свої мрії заради мами і світлої пам'яті свого найріднішого Героя! Ця публікація – на його честь!

Історія невимовного болю – на с. 9

■ Ті, що тримають небо

Селу за 4 км від білорусі у час війни вдихнула нове життя... дружина прикордонника

А всі зміни розпочалися із запитання Руслани Сидорук до керівника територіальної оборони: «Чоловіки копають окопи, облаштовують блокпости – а де можуть бути потрібні руки жінок?»

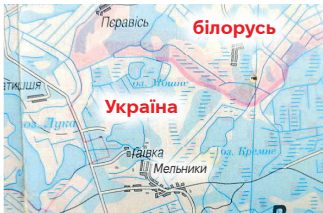
Катерина ЗУБЧУК

Три роки тому такої ж літньої пори, як нині, ми побували в селі Мельники на Шачині, від якого до білорусі навпростець – чотири кілометри. І зустріч так само – із Русланою Сидорук. Тільки тоді вона, очоливши сільський комітет (восени 2021-го дізналися, що є програма ГО «Волинський інститут права», яка дає можливість мати в селі структуру самоорганізації населення й долучилися до неї),

Фото Катерини ЗУБЧУК

Руслана Сидорук: «У нашому селі, де – більше тисячі населення, на початок повномасштабної війни не було представника влади – ні старости, ні навіть свого депутата в селищній раді».

До кордону з білоруссю – близько, тож у Мельниках чули, що дуже багато військових зі сторони ворога.

Це фото – ще з часів АТО, коли Віктор Сидорук служив у Маріуполі.

працювала на громадських засадах. Тепер же, ось уже третій рік, пані Руслана – староста Мельниківського старостинського округу. Односельці довірили їй цей пост, бо пересвідчилися, що ця молода жінка здатна подбати про розвиток села. А ще вона – мама двох маленьких доньок, дружина прикордонника, який свого часу був в АТО, а в повномасштабну війну – у гарячих точках на Сході України, мав важке поранення, але й далі служить у прикордонних військах. Наша розмова про те, що за цим – як вдається поєднувати такі дві свої життєві ролі...

Односельці довірили їй цей пост, бо пересвідчилися, що ця молода жінка здатна подбати про розвиток села.

Читайте про це на с. 8

Вітаємо!

17 липня святкує день народження справжній господар землі, заслужений працівник сільськогосподарства України, депутат Волинської обласної ради, директор ПОСП імені Тараса Шевченка –

Андрій Антонович ТУРАК.

Хай будуть з Вами здоров'я та сила,
Хай доля буде ласкава і щира!
Щоб ніколи не знали Ви втоми,
Хай мир і злагода будуть у домі!
Хай Господь дарує надію і тепло
На довгі літа, на щастя й добро!

З повагою – Свято-Андріївська релігійна громада с. Дубова Корчма.

■ Серце, віддане Україні

Замість сина Зірку Героя з рук Президента отримала його мама...

15 липня, у День Української Державності, Президент України Володимир Зеленський вручив найвищу державну нагороду – знак ордена «Золота Зірка» – матері загиблого Захисника, Героя України – Василя Анатолійовича Саливончика, – Надії Володимирівні Саливончик

Любов ВОЛИНЮК

Цей день – символ спадкоємності української державності, її початків, укорінених у часи князя Володимира Великого. Але разом із тисячолітньою історією ми нині живемо в епосі, коли Українську Державність захищають сучасні Герої. Серед них був і Василь Саливончик, борець 24-ї окремої механізованої бригади імені короля Данила.

Як розповіли у Камінь-Каширській міській об'єднаній територіальній громаді, Василь народився у селі Кременець на Рожи-

щенщині, але згодом сім'я переїхала до Щитиня. З юних літ був допитливим, талановитим, із глибоким патріотичним світоглядом. Пройшов строкову службу в елітних підрозділах, ще у 1999 році крокував на військовому параді до Дня Незалежності. Добровольцем став і у 2014-му, і після початку повномасштабного вторгнення у 2022 році.

Служив у зоні бойових дій, був командиром штурмового взводу. 10 травня 2023 року, після успішної операції зі звільнення ворожих позицій поблизу Майорська на Донеччині, загинув унаслідок масо-

ваного ворожого обстрілу. Тривалий час вважався зниклим безвісти. І лише в листопаді родина дізналася гірку правду – Василя більше немає...

Похований 23 листопада у рідному Щитині. По смертю нагороджений орденом «Хрест Героя». А 15 липня – ще однією – найвищою державною відзнакою, яка символізує безмежну вдячність усієї країни.

Золота Зірка вручена матері Героя – як символ його мужності, незламності, сили духу та відданості Україні.

Це доказ того, що справжні Герої не зникають – вони стають частиною національної історії.

Вічна слава Герою України Василю Саливончику.

Вічна пам'ять і безмежна вдячність. Герої не вмирають! ■

Фото: Камінь-Каширська міська територіальна громада.

Надія Володимирівна Саливончик віддала Україні найдорожче, що мала: сина Василя, який захищав Батьківщину до останньої краплі крові...

■ Пульс тижня

Фото: ДСНС Волині.

Не залишайте автомобілі біля високих дерев!

У Луцьку буревій звалив дерево на автівки

В обласному центрі Волині рятувальники надали допомогу власникам двох машин

Валентина ВІТЕР

Увечері 14 липня на лінію «101» надійшло повідомлення про те, що у Луцьку на проспекті Президента Грушевського через сильний вітер дерево впало на два автомобілі.

За допомогою бензопили надзвичайники розпиляли повалене дерево та вивільнили автівки. ■

ВОЛИНЬ

ЗАВДЯКИ ЦИМ ДОБРИМ ЛЮДЯМ І НАШИМ ПАРТНЕРАМ ІЗ «УКРПОШТИ» ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ» ЩОТИЖНЯ ПОТРАПЛЯЄ НА ФРОНТ:

- ✓ ТзОВ «Городище» Луцького району (директор Анатолій НИКОНЮК)
- ✓ Нововолинський олійний завод (директорка Вікторія БУБЕЛА)
- ✓ СГТОВ «Лище» Луцького району (директор Святослав КАРБОВСЬКИЙ)
- ✓ С(Ф)Г «Нива» Луцького району (директор Анатолій МАСЛІЧУК)
- ✓ С(Ф)Г «Зоря» Луцького району (директор Степан САЙКЕВИЧ)
- ✓ ПП «Макс Ком» Луцького району (директор з виробництва Тарас ЩЕРБЛЮК)
- ✓ ТОВ «П'ятидні» Володимирського району (директор Валерій ДІБРОВА)
- ✓ СТЗОВ «Облапське» Ковельського району (директор Леонід САМЧУК)
- ✓ СГТОВ «Романів» Луцького району (директор Василь НАЗАРЧУК)
- ✓ Підприємець Сергій ПШАВА (Ковельський район).

Ви теж можете допомогти у виготовленні інформаційних снарядів. Приєднуйтеся! Тел: 0661338688.

■ Важливо

«Паунок школяра». Як батькам отримати 5 тисяч гривень від держави

Як скористатися державною програмою, розповіли у партії «Слуга Народу»

Катерина КОЗАЧУК

Початок навчального року – це зазвичай серйозне навантаження на родинний бюджет, особливо в умовах війни. Але не в цьому році.

У партії «Слуга Народу» розповіли, що вже найближчим часом кожна українська родина, яка відправляє дитину в перший клас у звичному офлайн-форматі, може отримати разову виплату 5 тис. грн від держави – так

Народу» Олена Шуляк.

Як отримати «Паунок школяра». Після зарахування дитини до першого класу через спеціальну систему, один із батьків (або уповноважена особа) отримає push-сповіщення у застосунку «Дія» з пропозицією оформити допомогу. Далі необхідно підтвердити згоду та обрати банк для відкриття віртуальної «Дія.Картки». Якщо ж «Дія» відсутня, оформити заявку можна у відділенні Пенсійного фонду

«Наша мета – створити систему постійної підтримки родин з дітьми на всіх етапах їхнього зростання – від перших днів життя й аж до моменту, коли молода людина стає самостійною», – очільниця партії «Слуга Народу» Олена Шуляк.

званий «Паунок школяра». Кошти призначені для придбання канцелярських товарів та книжок, дитячого одягу й взуття. Отримати виплату можуть батьки або офіційні представники першокласників, включно з дітьми-сиротами, які навчаються в закладах України.

«Паунок школяра» – це не просто виплата. Це інвестиція в наших нащадків і в майбутнє країни. Ми хочемо, щоб кожна дитина починала шкільний шлях з гідними умовами. Для багатьох родин ця підтримка – шанс забезпечити дітям усе необхідне, не обираючи між зошитом і взуттям», – зазначила очільниця партії «Слуга

Витратити кошти можна лише в безготівковій формі за картою та лише в магазинах із потрібними категоріями товарів (канцелярія, одяг, взуття для дітей)

У партії «Слуга Народу» впевнені, що така допомога знизить фінансове навантаження для батьків під час підготовки до школи. Така підтримка спрямована на стимулювання сімей залишатися в Україні. І, найголовніше, що виплата не впливає на призначення житлових субсидій чи інших соціальних виплат.

БЕЗКОШТОВНІ ОБІДИ

У партії «Слуга Народу» розповіли, що для держави

також дуже важливо зробити комфортним перебування дітей в закладах освіти. Саме тому в цьому році на безкоштовне харчування учнів 1-4 класів виділені рекордні 2,8 млрд грн. Понад 1,6 млн дітей вже отримують безкоштовні обіди, а з вересня ця практика пошириться на всіх учнів, незалежно від віку, які живуть на прифронтових територіях. Крім того, 1,2 млрд грн спрямовано на модернізацію шкільних їдалень.

ЗРУЧНІ АВТОБУСИ

У партії «Слуга Народу» нагадали, що в цьому році влада закупить близько 600 шкільних автобусів, що загалом дасть змогу підвезти понад 30 тисяч учнів. На ці потреби в державному бюджеті закладено 1,6 млрд грн. Таким чином, навіть у найвіддаленіших кутках нашої країни діти матимуть доступ до освіти. Варто зазначити, що закуповувати планують автобуси українського виробництва, це дасть змогу розвивати вітчизняний автопром.

«ПРОФІЛЬНА» РЕФОРМА ОСВІТИ

Що ж стосується учнів старших класів, у партії «Слуга Народу» розповіли, що з 2027 року підходить до їхнього навчання суттєво зміниться. Зокрема, старшокласники зможуть обирати профіль навчання і предмети, керуючись власними інтересами та планами на майбутнє. Це дозволить дітям усвідомлено підходити до вибору професії. Ці зміни закладені в основу «Профільної» реформи, над якою зараз працює уряд. Реформа передбачає запровадження 12-річної системи

освіти. Учні здобуватимуть початкову освіту в початковій школі, базову середню – у гімназії, а профільну – у ліцеї, переважно відокремленому закладі освіти.

У «Слuzі Народу» додали, що в цьому році влада перерозподілила 500 млн грн на матеріально-технічне оснащення шкіл. Ці гроші підуть на фінансування засобів і технологій для забезпечення профілювання, а також мають забезпечити професійний розвиток учителів. Загалом фінансування Нової української школи збільшено майже вдвічі – 2,15 млрд грн у порівнянні з 1,5 млрд у 2024 році.

«Чим більше дітей підуть до школи з вірою в турботу держави, тим сильнішою буде наша нація», – партія «Слуга Народу».

«Наша мета – створити систему постійної підтримки родин з дітьми на всіх етапах їхнього зростання – від перших днів життя й аж до моменту, коли молода людина стає самостійною», – підкреслила очільниця «Слуги Народу» Олена Шуляк.

ДОПЛАТИ ВЧИТЕЛЯМ

У партії «Слуга Народу» розповіли, що в 2025 році державна підтримка охопила також і вчителів – близько 500 тисяч освітян вже отримують щомісячні надбавки в 1000 грн, а з вересня, тобто з початку нового навчального року, ця сума зросте вдвічі – до 2000 грн кожному вчителю. Загалом фонд оплати педагогів на цей рік складає 115 млрд грн. Також держава передбачила кошти на професійне зростання вчителів та підвищення їхньої кваліфікації. ■

■ У всіх на вустах

Коли вибухи війни і спів птахів – в унісон

Фото: Поліція Волині.

Будинок – відбудується. Головне, що люди – живі.

**«Повітряна тривога по всій країні
Так наче щоразу ведуть на розстріл
Усіх
А цілять в того, хто скраю
Сьогодні не ти, відбій»**

(Вікторія Амеліна)

На годиннику – третя липневої тривожної ночі. Мирне місто Луцьк не спить. Бо уособлення зла на цій планеті вирішило вкотре посягнути на чийсь життя... Під прикриттям темряви вершить долі кремлівський диявол, який насилляем та війною хоче здобути владу у світі

Любов ХВАС

На дворі чути пере-
кличку у перших пів-
нів, спів яких долинає
із садів приватних будин-
ків. З висоти сяє круглий
диск повного місяця. Літо
дихає безвітрянню пе-
редранковою свіжістю... Аж
раптом вдалині з'являється
нарастаючий звук ворожого
шахеда. Це деренчання
шматка смертельного ме-
талу в небі пронизує холо-
дним струменем свідомість,
повертаючи до нестерп-
ної реальності: вимушений

підйом серед ночі, укриття,
війна...

«Щось летить», – при-
слухаючись на порозі під-
валу насторожено гомонять
сусіди. І через секунди жінки
з криком швидко спускають-
ся далі вниз по сходах – не-
подалік від нас здійнялася
гучна черга пострілів та
вибухів. Хлопці з ППО по-
люють на підступного дро-
на... Тиша... До нашого гурту
чимчикує жінка з маленьким
песиком – йорком на руках:
«Боїться біденький, увесь
тремтить...», – промовляє
вона, йдучи повз. За нею
йде ховатися молода пара
з пухнастим білим пуделем.
Сидіти у квартирі багатопо-
верхівки все-таки лячно...
Чути з підвалу, як качають
надувний матрац для дітей:
хтозна скільки доведеться
тут сидіти, телеграм-канали
пишуть, що основна ціль –
Західна Україна.

Знову деренчить. Зно-
ву здригаєшся від важкого
гуркоту розірваних снарядів,
що прокотилися високо
в небі. Басовий гул забив у

вуха. Дрон віддаляється, пев-
но робить коло... У перерві
після чергових вибухів люди
піднімаються нагору, щоб
спіймати інтернет-мережу і
подивитися карту польотів
ракет та БПЛА. Відбудується
переписки, дзвінки, розмови:
«Ще летять, є пуски ра-
кет...», «Знайома пише, що
влучили у будинок, вибило
вікна...», «Алло, що у вас, все
в порядку?». На подвір'я до
людей прибиваються два на-
ляканих бездомних собаки.
Піджимають хвости і скаву-

«**Чутно різке та швидке зниження дрона,
важкий приглушений раптовий удар.
Відчуваєш вібрацію в землі. Приліт.**»

лять. Звуки шахедів вкотре
пронизливо вриваються у
простір... Стрільба... Чути
різке та швидке зниження
дрона, важкий приглушений
раптовий удар. Відчуваєш ві-
брацію в землі. Приліт. У по-
вітрі зависла тиша...

Світає. Чоловіки виходять
подивитися. Хтось сповіщає,
що на тому кінці міста все в
димі... Перебуваючи в укритті,
збираєш докупи з усіх цих
повідомлень епізоди для ці-
лісної картини – що коїться
тривожної ночі у місті.

На вулиці розвіднюєть-
ся. Стою на порозі укриття.

У розлогих вербах долинає
несміливе посвистування,
цвірінкання, щебетання.
Все гучніше і гучніше зву-
чить неймовірний спів пта-
хів. Це розмаїте милозвуч-
чя лягає легкою розрадою
на душу... Високо над нами
знову чатує шахед. За ним –
черга стрільби. А в перерві
чутно пташиний щебет, що
навіть під час вибухів не
змовкає... Такий дисонанс
життя і смерті.

Кінець тривоги... Пожежні
та швидкі, сповіщаючи сире-
нами, помчали до місць ура-
жень.

У небі піднімалося сонце.
Жовтогарячі промені вогнем
віддзеркалювалися на вікнах
будинків навпроти. Світло
розлило на небі своє золо-
те цілюще сяйво і огорнуло
теплом та любов'ю.

Заходжу у чати, читаю
хвилюючі болючі новини:
хтось сьогодні лишився без
хати, хтось – без автівки, у
когось вибило вікна і двері...

Люди – живі, це – голов-
не. «Сьогодні не ти, відбій», –
згадалися слова молодої по-
етеси Вікторії Амеліної, яку
жорстоко вбили рашисти.

Після безсонної ночі під-
ставляю лагідним першим
променям обличчя. Яка кра-
са навколо... Який пекельний
сум...

P.S. У ніч на 9 липня 2025
року на обласний центр

Волині росіяни спрямували
орієнтовно 50 безпілотників
і 5 ракет. Сталося займання
будівель одного з гаражних
кооперативів, також пожежу
зафіксували на території од-
ного з підприємств. На ща-
стя, загиблих немає...

У ніч на 12 липня Луцьк
атакували 35 БПЛА і дві ро-
сійські ракети. В місті було
повністю знищено приват-
ний будинок. Пошкоджен-
ня зафіксували одразу на
кількох вулицях. Офіційно під
час російської атаки ніхто
не травмувався. Наша честь,
шана і подяка силам ППО! ■

Погляд

**Віталій ПОРТНИКОВ, публіцист,
письменник і журналіст, оглядач
«Радіо Свобода», член
Українського ПЕН**

Польща вкотре кусає руку, яка тримає над нею щит

В останній і скандальній промові на
посаді президента Анджея Дуда заявив,
що поляки можуть просто закрити
аеропорт у Жешуві (колись український
Ряшів), наприклад, на ремонт. І нехай
тоді Україна й союзники думають, як
доправляти озброєння на російсько-
український фронт. Питання лише в
тому, якщо зброю не доправляти – тоді
фронтом дуже скоро може стати вся
Польща. Але кого це хвилює, доки росія
не бомбить Варшаву?

Насправді всі ми чудово розуміємо, що мав
на увазі президент Польщі Анджей Дуда,
коли говорив про Ряшів. Він натякає: ані
українці, ані союзники Польщі не сприймають
належно польський суверенітет і вважають цей
аеропорт і шляхи, що ведуть на схід, власними –
хоча це польська інфраструктура, на польській
землі.

Це – тривожний сигнал. Ще кілька років тому
Анджей Дуда будував політичну кар'єру як голов-
ний захисник України в західному світі. А Ряшів,
донедавна майже невідомий аеропорт, став го-
ловними повітряними воротами військової до-
помоги для України – саме цим Польща пишала-
ся. І це досягнення мало би стати центральним
розділом політичної біографії Дуди.

А тепер, у фінальній тижні свого президент-
ства, роздумуючи над можливою подальшою
політичною кар'єрою, Дуда починає грати на
струнах, які так люблять ультраправі у всьому
світі. Він акцентує на суверенітеті, натякає на
«невдячність» України, на неповагу до тих, хто
допомагає – безкорисливо, без обов'язку.

Однак нічого, крім політичної кон'юнктури,
насправді не змінилося. Проблема не в тому, що
хтось в Україні чи на Заході «вважає своїм» Ря-
шів. Проблема в тому, що «своїм» досі вважають
його в Москві – і не забули, що Польща після Дру-
гої світової була фактично радянською колонією.
Там зовсім не відмовилися від планів відновити
цю «історичну справедливість».

Уся допомога, яка йде через Польщу, це –
щит, який стримує війну подалі від польських
кордонів. І не дозволяє росіянам зосередитися
на їхній головній цілі – відновленні імперії і кон-
тролі над Центральною Європою.

Якщо ця допомога припиниться – зокрема
й через Ряшів – і Україна зазнає поразки, якщо
російські війська ввійдуть до Львова, то до бом-
бардувань польських аеропортів залишаться
лічені тижні. І тоді ремонту потребуватиме вже
не злітна смуга в Ряшеві, а сама Польща – знеси-
лена після килимових бомбардувань, з масовим
від'їздом мешканців на південь Європи.

Президент США тим часом рахуватиме, чи не
надто дорого коштують батареї Patriot, які до-
ведеться терміново перекидати до Німеччини, і
чи варто ризикувати ядерною війною через за-
надто непередбачувану росію. І навіть, якщо він
зважається, війна буде вже на польській землі. І
полякам тоді точно буде не до радості.

Досить спекуляцій на темах, які очевидні
кожному, окрім тих, хто дивиться на політику
виключно крізь призму особистого его. Поль-
ська допомога Україні – це інвестиція в безпеку
самої Польщі. І поки українці тримають оборону,
Польща має шанс уникнути катастрофи.

Поляки – не той народ, якому потрібно по-
яснювати, що таке росія. Вона не раз доводила
їм свою суть – і ще не раз готова довести, якщо
її не зупинити. Це історичне щастя Польщі – що
між нею й росією сьогодні стоїть Україна. Якщо
Україні не буде – не буде й Польщі. І жодні со-
юзи її не врятують. Врятує лише щит, який треба
не паплюжити, а берегти. Бо саме прості люди
першими гинуть у війнах, коли голосують за тих,
хто розповідає їм казки. Чи потрібно полякам
переконуватися в цьому на власному досвіді? ■

■ Є проблема!

В одну мить у місті 138 квартир залишилися без газу – і це не з вини пугіна

Фотоколаж: kovel.media.

Замість «голубого вогника» з пальників на
газовій плиті несподівано полилася вода...

**У Ковелі горе-споживач самовільно
втрутився в газову систему
та допустив потрапляння води
у внутрішньобудинковий газопровід**

Оксана ШВЕЦЬ,
пресслужба
Волинської філії
«Газмережі»

Споживач само-
вільно замінив
гумотканеві ру-

кави і залишив без
газу комунально-по-
бутовий об'єкт та май-
же 140 квартир двох
ковельських багато-
поверхівок.

В одному будинку

«**Самовільне втручання в систему
газопостачання заборонене
законодавством та тягне
за собою небажані наслідки!**»

без «блакитного па-
лива» залишилися 70
квартир, а в іншому –
68.

Вода потрапила
до газових лічильни-
ків. Замість «голубого
вогника» з пальників
на газовій плиті не-
сподівано полилася
вода.

Усунення наслідків
самовільного втру-
чання в систему га-
зопостачання буде
відбуватися за раху-
нок споживача, який
допустив порушення.
Відтак спроба зeko-
номити призвела до
непередбачених чи-
малих витрат.

Адже тепер до-

ведеться оплатити
відновлення працез-
датності системи га-
зопостачання, пошко-
джених газових при-
ладів та лічильника.

Газовики наголо-
шують: самовільне

втручання в систему
газопостачання за-
боронене законо-
давством та тягне за
собою небажані на-
слідки!

Подібні дії загро-
жують вибухами та
пожежами. Несуть
небезпеку як для са-
мого винуватця, так
і близьких людей та
сусідів. Будьте відпо-
відальні! ■

У боях за Україну полягли мужні сини Волині

Олег РОМАНЮК –
боєць із села Галинівка
Володимирського ра-
йону;

Сергій МИХАЛЬЧУК –
боєць із села Ниви
Губинські, що на Горо-
хівщині;

Дмитро КАЛІНЧУК –
боєць із села Заліси, що
на Ратнівщині;

Святослав БУЧАК –

боєць із села Руснів Во-
лодимирського району;

Олег БЕЦЕНКО – бо-
єць із села Брідки, що
на Старовижівщині;

Павло ТКАЧУК – бо-
єць із міста Луцька;

Леонід КСЬОНДЗИК –
боєць із селища Рат-
не;

**Костянтин СМІР-
НОВ** – боєць із села

Пірванче, що на Горо-
хівщині;

Михайло ЩУР – бо-
єць із селища Голоби
Ковельського району;

Святослав БАНАХ –
боєць із села Хо-
бултова Володимир-
ського району;

Олексій ШУФРУН –
боєць із села Турія,
що на Турійщині;

Володимир КНИШ –
боєць із села Крижівка,
що на Рожищенщині;

**Віталій ПРОКО-
ПЕНКО** – боєць із мі-
ста Горохів (родом
він – із Херсонської
області);

Андрій БРИЛЮК –
боєць із села Ба-
шова, що на Рожи-
щенщині.

■ Пряма мова

«Закриємо на ремонт аеропорт у Жешуві – і нехай Україні скидають допомогу з неба на парашутах»

Найяскравіші за тиждень думки і цитати

Валерій ПЕКАР, громадський діяч, публіцист, пояснює, чому в Україні важливо зберегти демократію:

«Ми встояли тому, що ми є демократією вільних громадян, а не авторитаризмом мовчазних підданих. Завдяки горизонтальним зв'язкам, порушенню ієрархій та статутів, децентралізованим швидким інноваціям та вільним економічним суб'єктам, відкритому обговоренню проблем, децентралізації й місцевому самоврядуванню, багаторівневій народній дипломатії тощо. Якби все робилося «як положено», лінія бойового зіткнення вже могла би бути по Збручу. Якби великий авторитарний країні протистояла маленька авторитарна країна, в чому могла би тоді полягати надія на перемогу?».

Богдан ЛОГВИНЕНКО, журналіст, який багато років прожив у Польщі, вважає, що в цій країні зростають антиукраїнські настрої:

«Антиукраїнські настрої зростають, особливо – у мові, про що говорять соціологія та результати виборів. Боюсь, що Навроцький (новий президент-українофоб. – Ред.) – це лише проміжна ланка до майбутньої правої сили на чолі країни, на кшталт «Конфедерації» (радикально антиукраїнська партія. – Ред.). Не здивуюсь, якщо це дійде до акцій помсти «За Волинь». росія від цього вже виграє на 100%».

Діана МАКАРОВА, волонтерка, очільниця «Фонду оперативної національної допомоги», про те, чому важливо донатити:

«Одна пенсіонерка йде з нами з 2014-го. Її стабільний донат щомісяця – тисяча гривень. Вона весь час говорить: «Вибачте, що так мало». Якось ми сіли й порахували, скільки турнікетів змогли купити за ці гроші. Виявилось, що багато. Тобто, людині, ти змогла. Тому ми й кричимо, хоча самим вже давно противно від цього крику: «Донатйте, люди, ви можете. Маленькі донати збираються у великі ріки. Може, навіть ваш незначний струмок когось врятує. Можливо, це буде ваш брат, чоловік, знайомий, сусід. Можливо, людина, яку ви не знаєте».

Анджей ДУДА, президент Польщі, який складає свої повноваження, вважає, що Київ недостатньо цінує допомогу Варшави:

«Як українці, так і наші союзники просто вважають, що аеропорт у Жешуві (Ряшеві) та наші автомагістралі належать їм, ніби це – їхнє. Але це – не їхнє. Це – наше. Тому, якщо комусь щось не подобається, то закриваємо – і до побачення... Так, робимо ремонт. Закриваємо аеропорт у Жешуві, а ви доставляйте в Україну морем, повітрям, не знаю, скидайте на парашутах. Вигадуйте. Вигадуйте, якщо вважаєте, що ми вам не потрібні».

Андрій МАГЕРА, заступник голови Центральної виборчої комісії (2007–2018), експерт з конституційного права, про слова президента Польщі Анджея Дуди, який звинуватив Україну в невіддячності і пригрозив закрити аеродром в Ряшеві (Жешуві), через який йде допомога:

«Це «невдячною» є та країна, яка кожного дня харкає кров'ю, захищаючи не лише свою незалежність, а й мир для своїх західних сусідів? Мабуть, «вдячною» буде лише та Україна, яка зникне з політичної карти світу й мешканці якої у складі посиленних російських військ стоятимуть у Варшаві й Кракові з метою подальшого утворення Західнослов'янського федерального округу. Якраз тоді новий громадянин рф Дуда матиме скільки завгодно можливостей розповідати москві і про Волинь, і про Бандеру».

Домінік ГАШЕК, легендарний хокейний голкіпер з Чехії, відреагував на скандальну заяву прем'єр-міністра Угорщини Віктора Орбана про те, що Україна нібито сама обрала війну:

«До всіх громадян Угорщини (та інших). Ваш прем'єр-міністр бреше вам і всьому світу. Україна не обирала війну. Україна зазнала нападу з боку росії і вона захищається від імперіалістичного терористичного ворога, щоб зберегти свою свободу. Ставтеся до свого прем'єр-міністра як до брехуна».

Сергій МАРЧЕНКО, блогер, військовий ЗСУ, про те, чому росія наносить удари по ТЦК:

«Свиномордим ДУЖЕ НЕ ПОДОБАЄТЬСЯ, як комплектується українське військо. Кожна людина для фронту – це цвях у домовину «лапотного рейху». Хай погано, хай не повною мірою, хай без підтримки політиканів і саботажем державних структур, але робота із залучення воїнів до Сил оборони дає свої плоди. Ми не просто стоїмо, ми вже СУТТЕВО ВИСНАЖИЛИ спроможності ворога провести літній наступ, на який путін покладав так БАГАТО НАДІЙ! Тому і б'ють по центрах комплектації. Бо розуміють, що не зможуть проламати фронт, якщо темпи рекрутингу в ЗСУ будуть високі».

Володимир ЄРМОЛЕНКО, філософ, помітив, що російські ЗМІ перестали вживати слово «Україна», зокрема, коли писали про колапс в аеропортах через наші дрони:

«Кілька «росмедіа» я проглянув, і в жодному з них не згадується Україна. Все описується як якесь абстрактне явище. Інколи вживаються прикметники «вражескій», «внешній», часто вживаються абстрактні поняття «сбой», «чрезвычайная ситуация, «внешние вмешательства». Слова «Україна» вони не вживають. Це слово їх лякає. Прикметник «український» – жахає. Вони бояться, що, якщо це слово проникне в публікацію, воно щось серйозне там всередині зруйнує. Як магічне слово-заклинання». ■

■ Усе для фронту, все для Перемоги!

«Ці підземні лабіринти викопав один із наших копачів, які ми передали військовим», – каже п'ятий президент України Петро Порошенко.

Петро Порошенко привіз екскаватор підземному шпиталю

Складну систему лабіринтів збудували екскаватором, який п'ятий президент раніше передав військовим, а тепер госпіталь матиме ще й власний копач – бо треба розширюватись

Ольга СОКОЛОВА

«Ми заїжджаємо машиною у своєрідний лабіринт. Над головою – кілька метрів землі і важке покриття з колод, під колесами – спеціальне покриття з каміння і скоб. Нас зустрічають військові медики і проводять в операційну. Вони щойно врятували життя бійця 95-ї брига-

ди. У хлопця – ампутація обох ніг і майже втрачений зір. Міна», – описує Порошенко важку роботу хірургів.

«Війна показала, що треба ховатися під землю. Будувалась ця локація близько 4 місяців, це вже наша п'ята чи шоста точка. Зрозуміло, що найкраща локація – під землею, тому командування Медичних сил прийняло рішення робити її тут. Це – єди-

Війна показала, що треба ховатися під землю. Будувалась ця локація близько 4 місяців.

на передова хірургічна група на курському напрямку», – розповідають у шпиталі.

«Знайомлюся з лікарями. Години тяжкої боротьби в операційній. Виснажені, але продовжують профе-

■ Диктатурі – ні!

«Воєнний стан – не привід згортати демократію»

Рада Європи розкритикувала переслідування Петра Порошенка

Ольга СОКОЛОВА

Комісар Ради Європи з прав людини Майкл О'Флаерті у Меморандумі щодо України за результатами свого візиту в березні 2025 року наголосив, що воєнний стан не може бути виправданням для згортання демократії, переслідування політичних опонентів і запровадження проти них позасудових санкцій, а також тиску на медіа.

«Комісар стурбований повідомленнями про випадки ймовірного залякування та інших форм переслідування укра-

Комісар Ради Європи стурбований повідомленнями про випадки ймовірного залякування та інших форм переслідування в Україні осіб, які критикують владу.

їнських журналістів, юристів, громадянського суспільства, політичних лідерів та лідерів громадської думки, які критикують владу. У кількох випадках українська влада запровадила так звані «персональні санкції» до деяких із цих осіб, обмежуючи

сійно робити свою роботу. Усі – добровольці, мобілізувалися з початком повномасштабного вторгнення. Хтось був відомим хірургом-онкологом, хтось – перинатальним лікарем, хтось оперував діток. Зізналися: всього, що знають зараз, навчила війна. Бо щодня до них привозять дуже тяжких поранених. «Швидкі» іноді не встигають змінювати одна одну, – пише Порошенко. – На четвертому році повномасштабки вже мало що вражає, але це місце перехоплює подих. Ці підземні лабіринти викопав один із наших копачів, які ми передавали військовим. А вже сьогодні закрили запит самого шпиталю та привезли їм власний екскаватор. Будуть розширюватися. Я вдячний вам, друзі, за вашу працю титанічну. Бо ваш фронт – це життя. Побачимося ще не раз!», – написав Порошенко. ■

серед іншого їхню свободу пересування, вираження поглядів та майнові права. Комісар стурбований застосуванням персональних санкцій проти громадян України, оскільки вони тягнуть за собою значні обмеження прав людини та обходять звичайні судові механізми» («превентивні» санкції щодо Порошенка введені в лютому 2025 року. – Ред.), – йдеться в матеріалі.

Також у меморандумі наголошується про «вибіркове використання військового набору, що може мати негативний вплив на свободу вираження поглядів та, загалом, на громадянське суспільство». «Комісар сподівається, що з появою перших справжніх ознак миру Україна швидко відновить демократичне середовище загалом у повній відповідності до своїх міжнародних зобов'язань у сфері прав людини», – зазначається в меморандумі. ■

■ Прощу слова!

«руський мір» і «руський мір» —
достеменно різні поняттяГримить за
вільну Україну
люта битва

Василь ЛИЗАНЧУК, професор, доктор філологічних наук, завідувач кафедри радіомовлення і телебачення факультету журналістики ЛНУ ім. Івана Франка, заслужений журналіст України

Оцінюючи пекельні жорстокості росіян над українцями, одні кажуть: «Ось таким є «руський мір» путінських рашистів, яких благословляє на злодіяння московський патріарх кіріл зі своїми батюшками. Слово «руський» вимовляють і пишуть з двома «с». Інші — називають і пишуть, що сповідники «руського міра» катують українців, але пишуть слово з одним «с» і м'яким знаком. І ті, і ті вважають ці вислови однаковими за значенням. Насправді між ними — глибока змістова, ідеологічна, політична, культурологічна, лексична різниця.

Слово «руський» — з одним «с» і м'яким знаком означає «український», бо походить від нашої давньоукраїнської назви «Русь». Русини-русичі-українці — це один етнос, один народ, одна нація. Коли кажемо «руський мір», то маємо розуміти, що це «український світ» — добродішний, шляхетний, доброзичливий, щедрий, добродішний, бо українці хочуть жити мирно, в злагоді зі всіма близькими й далекими сусідами. Тому самовіддано, героїчно, жертовно захищають свою, Богом дану, українську землю від російських агресорів.

Вислів «руський мір» походить від назви держави росія («россия»), яка була московією. Але Петро I у 1721 р. зловісно вкрав назву нашої давньоукраїнської держави «Русь» і поімену-

Вислів «руський мір» походить від назви держави росія («россия»), яка була московією.

вав нею Московію, яка стала «Российским государством», Росією, але за духом, як і Московія, — ординська, захланна, імперська, людиноне-нависницька. Отже, «руський мір» з двома «с» у перекладі

українською означає «російський, московський світ», де панує звироднілість, лукавство, брехня, ненависть до інших народів, особливо до вільнотного українського. «Русський мір» виплуджує

найогидніші знущання, катування, які російські мутанти застосовують до українських мирних жителів і військово-полонених, зокрема до незалежних патріотів з полку «Азов» у колонії в Оленівці.

Отже, не плутаймо поняття «руський мір», тобто — український світ, чистий, світлий, добродішний, і «руський мір», тобто — російський=московський=ординський, чорносотенний. ■

■ На продовження теми

Тепер офіційно слово «росія» можна писати з маленької літери

Тепер написання назви цієї країни з маленької не буде вважатися помилкою. Про це повідомила Національна комісія зі стандартів державної мови

Лія ЛІС

Комісія прийняла рішення не вважати написання «росії» з маленької

літери за порушення норм української мови в неофіційних текстах. Вони обґрунтували своє рішення такими аргументами як героїчна боротьба українського народу, звернення віцепрем'єрки Ірини Верещук у соцмережах та підтримка цього рішення з боку Інституту української мови НАН України та Інституту мовознавства імені О. О. Потебні НАН України.

Отже, тепер вживання

маленької літери при написанні назв «російська федерація», «росія», «москва», «московія», «московське царство», «російська імперія», «державна дума рф» не буде вважатися помилкою у правописі.

Раніше у МОН пояснили, чому в новому наказі слово «Росія» написано з великої літери. Правопис «рф» з великої літери був вимогою нормопроєктування. Без такого виправлення Мініюст не зареєстрував би жоден наказ. ■

Погляд

Катерина ЗУБУЧУК, заслужений журналіст України

Головне — правильно поставити «драбину» свого життя

Аби, піднявшись на її вершечок, не пошкодувати, що вона сперта не на ту стіну...

Коли кажуть, що хтось «нажав копу літ», то цей вислів означає, що людина прожила на світі багато років. А якщо ця «копа» — вже поверх твоєї юності, повноліття, то це — неабиякий дарунок долі. От і думаю, що маю такий дарунок — нинішнього літа виповнилося шістдесят років, як закінчила середню загальноосвітню школу в своєму рідному селі Переспа на Рожищенщині.

На п'ятдесятилітній ювілей ми, випускники 1965-го, ще збиралися невеликим гуртом. Разом із класним керівником 11-А — Галиною Іванівною Слободян — дівчата й хлопці (так і кажемо про себе, бо душа ж молодою залишається, незважаючи на вік) вернулися спогадами в далеке й незабутнє минуле, поділилися своїми життєвими історіями. А на «копу літ» вже й не затівали такої зустрічі, бо не до неї у велику війну. Та й все менше нас стає, то навіть того гурту, який з'їхався десять років тому, не було б. У цьому переконуєшся, глянувши на колективне фото, зроблене на пам'ять про закінчення школи, — і того вже нема, і того...

Тільки на цьому знімку й можу побачити багатьох із однокласників, котрі колись, вітаючи з днем народження, подарували мені художню книжку з написом-побажанням — стати журналістом. У школі було профорієнтування — принаймні проводилося опитування в старших класах з приводу того, ким хочеш стати у житті. Та й ті, з ким вчилася в одному класі, бачили час від часу у Рожищенській районній газеті інформації за моїм підписом, тож мрія про журналістику не була секретом. А сьогодні вже з повним правом могла б сказати автором того вітання-побажання, що воно збулося, і я вдячна за це долі. Адже так важливо займатися в житті справою, яку можеш назвати «своєю».

Це відчуття дають і ті добрі слова, які чуєш (читаєш) від героїв своїх публікацій. Ось і цими днями з Італії була вісточка від волинянки — уродженки села Сереховичі, що на Старовижівщині Юлії Євтушик, котра більше чверті століття живе на Апеннінах — у місті Форлі. Вона з вдячністю відгукнулася в програмі Viber, завдяки якій ми найчастіше спілкуємось, на розповідь (і не першу у «Волині») про її перекладацьку й просвітницьку роботу, завдяки якій змогла реалізуватися за кордоном як особистість. Йдеться, зокрема, про те, що уродженка Серехович переклала книгу свого земляка, а нині — відомого своєю письменницькою творчістю волинянина, лучанина Андрія Бондарчука «Уклін ангелу», зі сторінок якої в усій своїй страшній правдивості постає Голодомор в Україні. І не просто переклала, а й довела розпочату справу до її логічного завершення: книга була видрукувана, й тепер Юлія Євтушик із такими ж мігрантами-однодумцями пропагує її, а разом із тим розповідає про рідну Україну, яка довгі роки сприймалася за кордоном не інакше як росія.

І коли спілкування закінчується словами: «До зустрічі!» (цього разу вони не символічні — пані Юлія ось-ось має приїхати на рідну Волинь), то це теж — добрий знак. Бо це — своєрідне підтвердження того, що «працює» кредо, якого дотримуюся в журналістиці впродовж багатьох літ, — писати про людину так, щоб згодом, коли перетнуться шляхи, не переходити поспішно на другий бік вулиці, аби не зустрітись.

А повертаючись до того, що прожила аж копу літ вже поверх юності, повноліття, а відтак — до того, якими вони були, прочитую слова відомого американського письменника та бізнесмена Стівена Кові: «Якщо драбина приставлена не до тієї стіни, то скільки сходинок ви не здолали б, все одно прийдете не туди». Скажу, не лукавлячи, що дізналася про цього американця випадково. Власне, зацікавилася ним, коли прочитала десь наведену фразу й мимоволі подумала, що «драбину» свого життя я поставила правильно.

Тепер знаю що Стівен Кові (роки його життя — 1932 — 2012) вважається одним із двадцяти п'яти найвпливовіших людей за версією журналу Time. Він вчив, як дотримуватися балансу між бізнесом і родиною та як розподіляти час на всі необхідні потреби. А мені хочеться замінити слово «бізнес» будь-яким іншим на означення сфери діяльності людини, яку треба вітати поєднати з родинними обов'язками. І сказати, як це добре, що в наш час молоді може почерпнути знання про все зі всесвітньої павутини! Моє ж покоління такої просвітницької розкоші не мало — ми самі вчилися, як знайти баланс між роботою й сім'єю й без особливо болісних гуль залишатися з двома «крилами». ■

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

Тел.: 066 82 47 160 — Водафон — Viber, Telegram, WhatsApp;
096 77 31 037 — Київстар (Пн,Вт,Чт,Пт, 10-17).

Ціна приватного оголошення у нашій газеті — **50 грн** за одне найменування + **20 грн**, якщо ви бажаєте розмістити на сайті www.volyn.com.ua. Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **100 грн** за одну публікацію + **20 грн (за сайт)**. Вартість оголошення про нерухомість та послуги — **100 грн + 20 (за сайт)**. Оголошення, які виділені рамкою, + **25 грн (за сайт + 30)**. Вартість оголошення про згубу — **50 грн**. Оплата у відділенні ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

РІЗНЕ

- Продам жом, торфобрикети, щебінь різних фракцій, пісок, камінь бут, формак, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, цемент, гній. Доставлю. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 61 14 575, 097 34 43 386.
- Продам жом, торфобрикети, дрова, пісок, щебінь різних фракцій (насіпом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 33 74 034, 096 99 43 100.
- Продам торфобрикети, дрова рубані (твердої породи), пісок, щебінь, відсів, керамзит, глини, чорнозем, цеглу білу та червону (нову та б/в), шифер (б/в). Доставка. Надаю послуги мініванта-

жувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.

● Продам пиломатеріали: дошки (обрізані та необрізані), балки, крокви, рейки монтажні; сухі стolarsні дошки; відходи виробництва (дрова). Доставлю. Тел.: 066 29 45 953, 097 81 54 505.

ПОСЛУГИ

● Перекиваю дахи, мурую стіни з блоків та цегли. Роблю монтаж, підшив, водостоки, утеплення фасадів. Виконую бетонні роботи. Тел. 0964224834.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСИМ

● Загублений диплом (серія ВС № 45644102), виданий в 2013 році Луцьким національним технічним університетом на ім'я Бондарчук Павло Григо-

рович, вважати недійсним.

● Загублений диплом (серія ВС № 47242272), виданий в 2014 році Луцьким національним технічним університетом на ім'я Бондарчук Павло Григорович, вважати недійсним.

● Загублений чіп (картка водія UAD 000000629S000), дійсний до 28.03.2026 р., виданий на ім'я Стасюк Максим Юрійович, вважати недійсним.

● Загублене свідоцтво про право власності на квартиру за адресою: вул. Олімпійська 11, кв. 51, видане Луцькою міською радою, згідно з розпорядженням від 03.12.2004 р. за № 653-р, на ім'я Город Л. К., Пінчук Н. А., Пінчук І. О., вважати недійсним.

● Загублений диплом спеціаліста (серія ВС № 24013951), виданий 2.07.2004 р. Волинським державним університетом ім. Лесі Українки на ім'я Тимошук Валерій Володимирович, вважати недійсним.

● Загублений військовий квиток, виданий на ім'я Матвіюк Сергій Леонтійович 21.02.1974 р., вважати недійсним.

АДВОКАТ

консультація
БЕЗПЛАТНО

099.413.00.54
viber.068.691.21.28

Свідоцтво ЗП №02973 від 21.06.2022р.

■ Професіонали

«Україні потрібні розумні учні»

Учителька математики з Луцького ліцею № 9 Оксана Мала підготувала найбільшу кількість випускників-двохсотбалників із зовнішнього незалежного оцінювання. Цьогоріч із 25 учнів її класу – 13 склали комплексний тест, який складався із трьох базових предметів: це історія, математика та українська мова, на двісті балів

Богдана ШЕВЧУК, suspilne.media

Про те, чому вчителька любить свою роботу, якій уже віддала двадцять років життя, та як їй вдається доступно викладати математику учням Оксана Леонідівна розповіла в інтерв'ю «Суспільному Луцьк».

– Чи можете точно порахувати, скільки дітей склали ЗНО з математики на 200 балів за ці роки?

– Цього року ЗНО відрізнялося від попередніх років, а саме формат, бо

Фото: «Суспільне Луцьк».

«Головне – любити предмет і, звичайно, розвивати своє вміння. Без роботи нічого не буде...», – переконана Оксана Мала.

був комп'ютерний тест, який складався із трьох базових предметів. Так от із 25 учнів мого класу, які склали цей іспит, 13 дітей склали на 200 балів, тобто більша частина, а минулого року – Соколова Тетяна, позаминулого – двоє учнів, а коли я впер-

ше складала тест зі своїми учнями – одна учениця.

– Я знаю, що коли діти готуються до ЗНО, то надсилають розв'язки завдань опівночі. Чи були такі випадки? Чи дозволяють учні переходити ось цю межу: вчитель-учень. Цікаво як ви її формуєте?

Вчитель – це наставник, авторитет, чи друг?

– Інколи вчитель – наставник, інколи – авторитет, інколи – друг. Випадки такі непоодинокі, бо результати ми усі спільно очікуємо, усі спільно хвилюємося: і батьки, і учні, і я в тому числі, бо це – результат моєї праці. І коли

дійсно діти отримують результат вночі, вони одразу мені пишуть. Я відповідаю, чекаю...

– Що визначальне для того, щоб учень досягнув успіху?

– Любов до предмета усе ж таки. Тому, що у моїй практиці також є такі випадки, коли дитина, починаючи з оцінки «8», «7», закінчила і здала ЗНО на 200 балів. Головне – любити предмет і, звичайно, розвивати своє вміння. Без роботи нічого не буде... Он математик зі світовим ім'ям Михайло Пилипович Кравчук у початкових класах отримував низькі оцінки з математики, але попри це, згодом зробив

перебувають в емоційному стресі. Не треба далеко ходити, от розкажу випадок, що був нещодавно у класі. Прочинене вікно, проїжджає вантажівка: у цей момент – переляк в очах дітей, бо звук автомобіля дуже схожий на звук літака, але я повернулася до них, сказала: «Будьте спокійні – це автомобіль», – і побачила їхні усмішки. Важливо зараз враховувати не тільки академічні успіхи, а й ще емоційний стан кожної дитини. Математика – перш за все, але життя дитини та кожного з нас – головне, тому, під час повітряних тривог ми покидаємо урок і йдемо в укриття.

Важливо зараз враховувати не тільки академічні успіхи, а й ще емоційний стан кожної дитини.

величезний внесок у науку.

– Війна не зруйнувала ритм навчання у школі, хоча воно зараз відбувається у змішаній формі – дистанційно та очно. Як працювати у таких умовах?

– Це виклик для всіх. Звичайно, діти, як і ми всі,

– Чи є у вас якась така «вчительська фраза» за якою впізнають учні та що ви завжди говорите їм?

– Розумієте, кожен клас якийсь особливий, тому такої загальної фрази, напевно що не існує, а от я, особливо у теперішніх умовах кажу: «Діти, Україні потрібні розумні учні». ■

■ Актуальна розмова

«Після болю — ще боротьба»

Військова адвокатка Ольга Сидорук про виплати сім'ям загиблих та відстрочки для військовозобов'язаних

Війна змінила наше життя, наші цінності, і наші обов'язки. Але навіть у тилу триває інша боротьба — за справедливість. Про те, як держава виконує (або не виконує) свої обіцянки перед родинами загиблих військових, і що варто знати тим, хто має право на відстрочку від мобілізації, ми говоримо з луцькою адвокаткою Ольгою Сидорук

Любомира НАТИНКА

— Пані Ольго, ви працюєте з родинами загиблих воїнів. Що найбільше вражає у цих історіях?

– Найбільше — це сила жінок і матерів. Вони ховають найрідніших, але не ламаються. А подекуди стикаються з холодною байдужістю установ. Їм говорять: «Не оформлений шлюб», «Є алкоголь у крові», «Дитина повнолітня — не має права»... Формальні причини, які стають болем удруге. А я в цій ситуації стою поруч і кажу: «Ми будемо боротися».

– Чи всі родини загиблих мають право на одноразову грошову допомогу?

– Ні. І саме тому важливо розуміти, в яких випадках відмова є законною, а в яких — ні.

Цивільна дружина, з якою у загиблого були спільні діти, побут, спільне проживання — має шанси

Фото: з соцмереж адвоката.

«Я не на передовій, але борюся за кожну маму, дружину, дитину, які втратили Героя», – каже Ольга Сидорук.

отримати виплату, навіть без офіційного шлюбу. Повнолітні діти також можуть отримати допомогу, але має значення дата загибелі. Навіть у випадку наявності алкоголю в крові загиблого — якщо він був на службі, це не завжди законна підстава для відмови.

Я вже маю кілька справ родин як з Волині, так і Рівненщини. І ми продовжуємо цю боротьбу.

– Що ви відчуваєте, коли беретеся за таку справу?

– Спершу — нерозуміння чому так. Держава має на законодавчому рівні усунути певну несправедливість стосовно повнолітніх та цивільних дружин, рідні яких загинули до квітня 2024 року, але це чомусь роблять суди. Але потім — рішучість. Ці родини не повинні просити чи доказувати несправедливість. Вони мають право на компенсацію, бо втратили найрідні-

ших: чоловіка, сина, дочку чи батька...

– А як щодо відстрочок? Це питання сьогодні на слуху. Хто реально має на них право?

– Це справді одне з найгостріших питань. І, на жаль, одне з найбільш заплутаних для звичайних людей. Люди приходять у ТЦК з надією, а чують у відповідь: «Немає у Вас підстав». Проте не завжди це відповідає дійсності.

ПРАВО НА ВІДСТРОЧКУ МАЮТЬ, ЗОКРЕМА:

- чоловіки, які мають троє і більше дітей;
- ті, хто доглядає за батьками з інвалідністю;
- одинокі батьки;
- особи, які здійснюють опіку над недієздатною особою;
- студенти та багато інших категорій.

Проблема не в законі, а в оформленні. Якщо документи зібрані неправильно,

не вистачає довідки, заява не відповідає вимогам — людині легко відмовити.

– Якщо в чоловіка троє і більше дітей — які саме документи він повинен подати, щоб отримати відстрочку? Чи є особливості оформлення?

– Так, наявність трьох і більше дітей до 18 років — це одна з підстав для відстрочки, передбачена статтею 23 Закону України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію». Але, як і в багатьох інших випадках, усе залежить від належного документального підтвердження родинних стосунків (це, насамперед, свідоцтва про народження дітей, свідоцтво про шлюб з дружиною/чоловіком).

Одна з останніх вимог — обов'язкове подання інформації з Єдиного реєстру боржників про відсутність у ньому відомостей за категорією «стягнення аліментів». Причому ця інформація має бути сформована не пізніше ніж за 5 днів до подання заяви про надання відстрочки до ТЦК та СП.

Окрема складність виникає, коли діти народжені в різних шлюбах. У такому випадку необхідно додатково надати:

- рішення суду про розірвання шлюбу, а також;
- рішення суду або органу опіки та піклування про визначення місця проживання дітей саме з військовозобов'язаним;
- або нотаріально завірену угоду між батьками щодо участі у вихованні, проживання та утримання;
- або рішення суду про встановлення факту перебування дитини (дітей) на утриманні.

Більше скажу: відстрочку також можна оформити,

якщо на фактичному утриманні перебувають малолітні або неповнолітні пасинки чи падчерка. Проте в такому випадку доведеться доводити відсутність родичів, які могли б здійснювати утримання: одного з біологічних батьків, бабусі, дідуся, повнолітніх братів або сестер.

У своїй практиці я неодноразово бачила випадки, коли людям відмовляли лише через помилки в оформленні. Саме тому правова підтримка у таких справах — це не розкіш, а необхідність.

— Поясніть, будь ласка, що в законодавстві має бути на увазі під «постійним доглядом» і просто «доглядом» за своїми батьками. У чому між ними різниця? Як це впливає на можливість отримати відстрочку від мобілізації?

— Це справді важливе й часто заплутане питання, бо в законодавстві передбачено дві різні підстави для відстрочки від мобілізації, пов'язані з доглядом за батьками. Перша — це «постійний догляд» відповідно до пункту 9 статті 23 Закону України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію», а друга — просто «догляд» за особою з інвалідністю I або II групи, передбачений пунктом 13 тієї ж статті.

Різниця між ними принципова. «Догляд» за особою з інвалідністю I чи II групи — це ширше поняття, яке не потребує окремого медичного висновку про потребу в постійній допомозі. Достатньо лише надати документи, які підтверджують родинні зв'язки та інвалідність відповідної групи. Але важливо розуміти: інвалідність III групи під дію цього пункту не підпадає, і на її підставі оформити відстрочку не вдасться.

А от «постійний догляд»

— це вже вузьке, юридично значуще поняття. Воно стосується ситуацій, коли людина не може обходитися без щоденної допомоги сторонніх осіб, і ця потреба має бути офіційно підтверджена. Такий догляд може здійснюватися не лише за особами з інвалідністю, а й за людьми похилого віку або особами з важкими хронічними захворюваннями, навіть без інвалідності. Для цього обов'язкове медичне підтвердження — висновок лікарсько-консультативної комісії (ЛКК) або медико-соціальної експертної комісії (МЕК), а також акт про здійснення догляду або документ про призначення відповідної компенсації.

Окремо хочу наголосити: наявність інших повнолітніх і працездатних родичів — сестер, братів або одного з батьків — не позбавляє права на оформлення відстрочки по постійному догляду. Якщо саме ви здійснюєте цей догляд і можете це документально підтвердити, то у відстрочці не мають права відмовити. У випадку відмови я наполегливо рекомендую звертатися до суду. Судова практика вже містить чимало рішень на користь людей, які довели факт здійснення постійного догляду й захистили своє право на відстрочку.

– Що для вас особисто означає ця робота?

– Це мій тилловий фронт. Я не на передовій, але борюся за справедливість, за пам'ять, за кожну маму, дружину, дитину, які втратили Героя.

✦ Потрібна консультація чи правова допомога?

Адвокатка Ольга Сидорук: +38 (068) 191 30 76

Адреса офісу: вул. Винниченка, 26, прим. «Директорія», м. Луцьк. ■

■ Реалії сьогодення

Переселенці десь мають жити, тому в громаді шукають власників покинутих будинків

На території Оваднівської територіальної громади виявили 16 об'єктів нерухомого майна, які можуть визнати безхазяйними

Тетяна МАРКОПОЛЬСЬКА

Якщо до 1 жовтня не знайдуться власники, які заявлять про свої права на нерухомість, її передадуть у комунальну власність громади. Про це в коментарі «Суспільному Луцьк» розповів начальник відділу юридичного забезпечення, документообігу та мобілізаційної роботи Оваднівської сільської ради Сергій Божко.

СПИСОК БУДІВЕЛЬ, ЯКІ ПУСТУЮТЬ

Село Ставки: залишки житлового будинку за адресою вул. Спортивна, 7а; житловий будинок, вул. Спортивна, 25; житловий будинок, вул. Забріддя, 15; житловий будинок, вул. Центральна, 11; житловий будинок, вул. Центральна, 12; житловий будинок, вул. Незалежності, 35;

Село Галинівка: житловий будинок,

Фото ілюстративне: ukr.net.

У таке обійстя ще можна вселити нове дихання...

вул. Центральна, 22, кв. 8;

Село Білин: житловий будинок вул. Польова, 39; житловий будинок, вул. Польова, 38А; житловий будинок, вул. Польова, 37; житловий будинок, вул. Польова, 45; житловий будинок, вул. Польова, 33; житловий будинок, вул. Польова, 37;

Село Охнівка: житловий будинок за адресою вул. Вишнева, 20; житловий будинок, вул. Вишнева, 28;

Село Ліски: житловий будинок, вул. Волинська, 32.

«Старости надали дані про безхазяйне майно. Через рік, за

рішенням суду, його можуть визнати комунальною власністю територіальної громади. Однак на-

Через рік, за рішенням суду, безхазяйне майно можуть визнати комунальною власністю територіальної громади..

разі нашою метою є пошук і оформлення документів спадкоємцями. Ми володіємо інформацією, що такі є», – зазначив Сергій Божко.

З його слів, зазвичай спадкоємці реагують на повідомлення, тому будинки

залишаються у їх володінні.

До цього часу на території Оваднівської ТГ роботи

«Стосовно житлових будинків, такі роботи не були настільки активними. Та у зв'язку з тим, що маємо ще розглянути програму по підтримці переселенців, осіб які потребують соціального захисту на 2026–2028 роки, з цією метою прийняті такі заходи», – пояснив начальник відділу юридичного забезпечення.

ЩО РОБИТИ ВЛАСНИКАМ, ЇХНІМ СПАДКОЄМЦЯМ, ЩОБ ЗАЛИШИТИ МАЙНО

Якщо ви маєте правовстановлюючі документи на вказане майно або володієте інформацією про їхніх власників, потрібно звернутися до виконавчого комітету Оваднівської сільської ради до 1 жовтня 2025 року.

Адреса: вул. Перемоги, 20, с. Овадне, Володимирський район, Волинська область, 44720.

Контактні телефони: 0634173935; 0505781661. ■

фото: wikipedia.org.

Костел Святих Йоакима та Анни у Володимирі бувався з 1554 по 1752 роки.

У Володимирі відбулась робоча зустріч з представниками Польщі, присвячена обговоренню реставраційних робіт на даху костелу Святих Йоакима та Анни. Проект буде профінансовано міністерством культури та національної спадщини і спорту Польщі, коштом фонду сприяння культури.

■ Пульс тижня

Прихильники «кіріла» мають залишити Успенський храм

Верховний Суд поставив крапку у виселенні московського патріархату із найстарішого собору на Волині

Ігор БУГ

8 липня Касаційний господарський суд відхилив скаргу релігійної організації упц (мп) на рішення судів першої та апеляційної інстанцій, згідно з якими громада повинна звільнити приміщення Успенського собору у Володимирі, що є об'єктом державної власності та має статус пам'ятки національного значення.

«Дуже важлива новина. Тільки-но рішенням Верховного Суду України була залишена без розгляду касаційна скарга упц мп щодо їх виселення зі стін Успенського собору. Є два сценарії. Перший – законний: московська церква повинна зібрати речі і виселитися. Я закликаю представників єпархії це зробити, – зазначив у коментарі виданню «БУГ» народний депутат України Ігор Гузь. – Очевидно, що в іншому випадку це буде порушення законодавства. І якщо так, то громада і відповідні структури можуть допомогти виселити «московитів». Це тільки початок. Після звільнення Успенського собору – буде далі. Ми працюємо, боремося і робимо все можливе, щоб в Україні була потужна українська церква», – додав депутат. ■

3 Володимирської води сміливо можна борщ варити!

На жаль, не всі мешканці найстарішого міста на Волині це цінують

Лія ЛІС

Питна вода у місті Володимирі визнана однією з найкращих в Україні за результатами офіційного лабораторного аналізу, який провело ТОВ «ВЛ» «Екодія».

У комунальному підприємстві «Володимирводоканал» зазначають, що лабораторія працює відповідно до міжнародних стандартів ISO 17025, ISO 10012, ISO 14001 та має відповідну акредитацію. Це гарантує точність та об'єктивність результатів.

Згідно з висновками фахівців, вода з артезіанських свердловин, яка постачається до осель мешканців міста, відповідає усім гігієнічним вимогам і не перевищує допустимі показники за жодним із фізико-хімічних та санітарно-токсикологічних параметрів.

«Ми були приємно здивовані якістю і смаковими властивостями води», – відзначив представник лабораторії.

«Можна сміливо сказати: нам пощастило мати доступ до справді якісної та смачної води. Шкода лише, що не всі це цінують – ігнорують необхідність своєчасної оплати за послугу. А варто пам'ятати: те, що здається звичним, насправді є справжнім багатством», – зазначає пресслужба «Володимирводоканалу». ■

Роумінговий безвіз України з Європейським Союзом набуде чинності 1 січня 2026 року. Це означає, що з наступного року наші співвітчизники, які подорожують до ЄС, та громадяни ЄС, які приїжджають в Україну, зможуть користуватися мобільним зв'язком – дзвінками, SMS і мобільним інтернетом – за своїми звичайними домашніми тарифами. До того ж вони матимуть таку саму якість і швидкість мобільного зв'язку, як удома. Дзвінки в екстрені служби залишатимуться безкоштовними.

ТІЛЬКИ 28 ЛИПНЯ О 8:00

Гарвард медикал квів, центр німецького устаткування
harvardmedical.com.ua

УСУНЕННЯ ГІПЕРПЛАЗІЙ І АДЕНОМ ПРОСТАТИ, КАМІННЯ В НИРКАХ ДО 5 СМ, СЕЧОВОМУ І ЖОВЧОМУ МІХУРАХ, ЗОБ, ЗАХВОРЮВАННЯ ЩИТОВИДНОЇ ЗАЛОЗИ, ПСОРІАЗ, ВІТІЛІГО, ОПЕРІЗУЮЧІ ЛИШАЙ, ТРОФІЧНІ ВИРАЗКИ, ТРОМБОФЛЕБІТ, ВАРИКОЗ ВЕН.

БЕЗ ОПЕРАЦІЙ, МЕТОДОМ ВІБРОЛАЗЕРА І ВІБРОСТРИЧКИ, З ВИКОРИСТАННЯМ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ, ВИРОБНИЦТВА VVL GMBH ЛІКУЄМО АДЕНОМИ З БОЛЯМИ, КРОВ'Ю В СЕЧІ, З КАТЕТЕРАМИ.

Вже на другий день ви мочитесь не 8-10 разів, а 1-2 рази.
ТІЛЬКИ З ГАРАНТІЄЮ І ПЕРЕВІРКОЮ ПО УЗД ДО І ПІСЛЯ.

ЗАМІНА СУГЛОБА НЕ ПОТРІБНА!
(якщо потрібно повторне ендопротезування)
ТОЧКОВЕ АКУСТИЧНЕ ЗБІЛЬШЕННЯ ЩІЛЬНОСТІ КІСТКОВИХ ХРЯЩОВИХ ТКАНИН З ПЕРЕВІРКОЮ ПО МРТ, (робіте самостійно).

Вже через 2 години ви можете перевіряти. **Щільність тканин збільшується на 15-20%.** Виконується за протоколом, технології, та обладнання світової організації здоров'я.

LİKUVANNYA-OSTEOPOROSU.SİTE

Рівне, вул. Академіка Грушевського 4 2Б, коворкінг «Атмосфера», конференцзал.

Вартість і запис по **063-643-3094, Увага! Попередній запис з 23 липня, 8:00.**

ЗНИЖКА 50%

Самолікування шкодить вашому здоров'ю. Ліцензія МОЗ № АЕ 638497 від 26.03.2015.

Р Е К Л А М А

П П БУРМАКА Н.П.
19, 26 липня; 2 серпня.

ефективне лікування від
АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ,
ТЮТЮНОПАЛІННЯ, ЗАЙВОЇ ВАГИ,
НАРКОМАНІЇ ТА ІГРОМАНІЇ

лікування -анонімне **www.nadiya.com.ua**

м. Луцьк, пр. Воли, 6 (Федерація профспілок):
тел. (0332) 75-11-75, (0332) 20-05-55, моб. 095-808-20-53,
098-388-88-36; м. Рівне: (0362) 43-57-58

Центральний офіс: Черкаси, вул. В. Ложешнікова, 1/1
(0472) 63-16-16, 63-25-28

Працюємо за попереднім записом. Ліц. АВ №539362 МОЗУ від 22.04.10

НОМЕР ЕФЕКТИВНОЇ РЕКЛАМИ:
066 82 47 160

ОГОЛОШЕННЯ ПРО ВИЯВЛЕННЯ БЕЗХАЗЯЙНОГО МАЙНА

На території Оваднівської територіальної громади виявлено об'єкти нерухомого майна які підлягають взыттю на облік згідно статті 335 ЦКУ, як безхазяйне майно, а саме:

- Залишки житлового будинку за адресою: Волинська обл., Володимирський р-н, с. Ставки, вул. Спортивна, 7а;
- Житловий будинок за адресою: Волинська обл., Володимирський р-н, с. Ставки, вул. Спортивна, 25;
- Житловий будинок за адресою: Волинська обл., Володимирський р-н,

- с. Ставки, вул. Забріддя, 15;
- Житловий будинок за адресою: Волинська обл., Володимирський р-н, с. Ставки, вул. Центральна, 11;
- Житловий будинок за адресою: Волинська обл., Володимирський р-н, с. Ставки, вул. Центральна, 12;
- Житловий будинок за адресою: Волинська обл., Володимирський р-н, с. Ставки, вул. Незалежності, 35;
- Житловий будинок за адресою: Волинська обл., Володимирський р-н, с. Галинівка, вул. Центральна, 22, кв. 8;
- Житловий будинок за адресою: Волинська обл., Володимирський р-н, с. Білин, вул. Польова, 39;
- Житловий будинок за адресою: Волин-

- ська обл., Володимирський р-н, с. Білин, вул. Польова, 38А;
- Житловий будинок за адресою: Волинська обл., Володимирський р-н, с. Білин, вул. Польова, 37;
- Житловий будинок за адресою: Волинська обл., Володимирський р-н, с. Білин, вул. Польова, 45;
- Житловий будинок за адресою: Волинська обл., Володимирський р-н, с. Білин, вул. Польова, 33;
- Житловий будинок за адресою: Волинська обл., Володимирський р-н, с. Білин, вул. Польова, 37;
- Житловий будинок за адресою: Волинська обл., Володимирський р-н, с. Охнівка, вул. Вишнева, 20;

- Житловий будинок за адресою: Волинська обл., Володимирський р-н, с. Охнівка Білин, вул. Вишнева, 28;
- Житловий будинок за адресою: Волинська обл., Володимирський р-н, с. Ліски, вул. Волинська, 32.

У разі наявності інформації щодо можливих власників зазначеного майна та наявності у власників правовстановлюючих документів на вказане майно, просимо звернутися до виконавчого комітету Оваднівської сільської ради в термін **до 01 жовтня 2025 року** за адресою: вул. Перемоги, 20, с. Овадне, Володимирський район, Волинська область, 44720.

Контактні телефони: 0634173935; 0505781661.

■ **Ті, що тримають небо**

Подружжя Сидоруків сфотографувалося в день родинного свята, яке було в 2016 році, коли Віктор служив в АТО й приїхав якраз у відпустку.

Картина, написана олівцем зі знімка, зробленого перед від'їздом чоловіка на Схід України: сьогодні – це вже, як згадка про дуже значне випробування в житті подружжя.

Селу за чотири км від білорусі у час війни вдихнула нове життя... дружина прикордонника

Закінчення.
Початок – на с. 1

Катерина ЗУБУЧУК

«КОРДОН – БЛИЗЬКО. ЧУЛИ, ЩО ДУЖЕ БАГАТО ВІЙСЬКОВИХ ЗІ СТОРОНИ ВОРОГА»

– Я свого часу Ковельський медичний коледж закінчила, – розповідає Руслана. – Одержавши диплом, прийшла працювати в рідне село Мельники. Вісім років була медичною сестрою в школі і в дитячому садочку. Літа минали, а я розуміла, що роблю щось не те в своєму житті. Відчувала, що деградую – не маю розвитку. Все, що вчила в коледжі, забулося, бо воно не пригодилося мені. Адже медсестра в школі й садочку – це, по суті, як дідусь-стра – підакувати калорії, що дітей оглянути. Але це зовсім не те, чим мені хотілося займатися...

І, коли Руслани запропонували вчитися на логопеда, вона так і зробила – вступила на заочне відділення Рівненського державного університету. За словами жінки, їй подобалося займатися з дітьми, працювати над їх розвитком. Вже й сама мала сім'ю – в 2014 році вийшла заміж за шабчанина Віктора Сидорука, в них народилася дочка.

– А в 2016-му чоловік брав участь в АТО, – розповідає жінка. – Небагатох тоді мобілізували з села, в основному – прикордонників, як мій Віктор, який служив на кордоні з білоруссю, в Пулемці. Це була наша перша така довга й тривожна розлука. Півтора року мала тоді наша старша дочка Злата. А що тата не було вдома цілий рік (додому нечасто відпускали), то, бувало, казала: «Нам добре з тобою удвох. Нащо нам тато?». Це боляче було чути, адже після її народження я відчувала, який тісний зв'язок між ними – і ось таке... Можливо, вона думала, що тато покинув нас і так хотіла заспокоїти мене. Образа

Зустріч у госпіталі – на фото Віктор Сидорук, лідер гурту «Океан Ельзи» Святослав Вакарчук і лікар, котрий повертає до життя поранених у боях воїнів.

НА ГРОМАДСЬКИХ ЗАСАДАХ ПРАЦЮВАЛА ПІВТОРА РОКУ

Руслана Сидорук пригадує, як у перші дні повномасштабного вторгнення ховалася з двома доньками в укритті, коли була повітряна тривога. І як одного дня прийшла до Олександра Семерея, який очолював у Мельниках добровільне формування територіальної оборони з такими питаннями: «Чоловіки копають окопи, облаштовують блокпости – а де можуть бути потрібні руки жінок? Яку користь в час війни можуть принести вони?». І почула у відповідь: «Хлопцям потрібні маскувальні сітки».

– Тоді я створила у вайбері інформаційну групу для жителів села Мельники, написала, що потрібний матеріал на сітки і робочі руки. Я розуміла, що таких, як я, котрі хочуть долучитися до допомоги захисникам, у селі – багато, тільки вони не знають, що робити, з чого почати, оскільки не мають жодної інформації з приводу цього.

– У нашому селі, де – більше тисячі населення, не було представника влади: ні старости, ні навіть свого депутата в селищній раді, – каже Руслана. – Оскільки на той час у нас був створений сільський комітет, як

Маскувальні сітки, виготовлені волонтерами села Мельники, готові до відправлення воїнам-захисникам.

ки, робили вареники, різні смаколики, тушкованку й відправляли через волонтерів на Схід України.

– Та вже підходив час, коли мені, – розповідає жінка, – потрібно було виходити на роботу, оскільки закінчувалася відпустка по догляду за дитиною. Тоді голова Шацької громади Сергій Карпук ще не служив у Збройних Силах України й був на місці. Тож якось я підійшла до нього і сказала, що, працюючи в дитячому садочку з повноцінним окладом медичної сестри, логопеда (а в мене ще ж – своя сім'я), вже не зможу приділяти стільки часу волонтерству. Чи нема, мовляв, в планах створити в Мельниках старостинський округ? Сергій Вікторович запитав: «А ви згодні бути старостою?». Навіть не знаю, чи я керувалася в той момент, але, недовго думаючи, сказала: «Згідна».

– Тоді створимо, – почувала у відповідь.

– Ні, хоч це робота, як мовиться, 24 на 7. Без вихідних. І в 22-й годині вечора береш телефон і відповідаєш на дзвінки, бо думаєш, що пішла на цю посаду? Відповідь на це питання – одназначна:

– Так, хоч це робота, як мовиться, 24 на 7. Без вихідних. І в 22-й годині вечора береш телефон і відповідаєш на дзвінки, бо думаєш, що пішла на цю посаду? Відповідь на це питання – одназначна:

– Так, хоч це робота, як мовиться, 24 на 7. Без вихідних. І в 22-й годині вечора береш телефон і відповідаєш на дзвінки, бо думаєш, що пішла на цю посаду? Відповідь на це питання – одназначна:

– Так, хоч це робота, як мовиться, 24 на 7. Без вихідних. І в 22-й годині вечора береш телефон і відповідаєш на дзвінки, бо думаєш, що пішла на цю посаду? Відповідь на це питання – одназначна:

– Так, хоч це робота, як мовиться, 24 на 7. Без вихідних. І в 22-й годині вечора береш телефон і відповідаєш на дзвінки, бо думаєш, що пішла на цю посаду? Відповідь на це питання – одназначна:

– Так, хоч це робота, як мовиться, 24 на 7. Без вихідних. І в 22-й годині вечора береш телефон і відповідаєш на дзвінки, бо думаєш, що пішла на цю посаду? Відповідь на це питання – одназначна:

– Так, хоч це робота, як мовиться, 24 на 7. Без вихідних. І в 22-й годині вечора береш телефон і відповідаєш на дзвінки, бо думаєш, що пішла на цю посаду? Відповідь на це питання – одназначна:

– Так, хоч це робота, як мовиться, 24 на 7. Без вихідних. І в 22-й годині вечора береш телефон і відповідаєш на дзвінки, бо думаєш, що пішла на цю посаду? Відповідь на це питання – одназначна:

– Так, хоч це робота, як мовиться, 24 на 7. Без вихідних. І в 22-й годині вечора береш телефон і відповідаєш на дзвінки, бо думаєш, що пішла на цю посаду? Відповідь на це питання – одназначна:

в старостинський округ, котрий створювався як виняток із ситуації – поза-чергово (інші вже два роки працювали). Таке опитування було проведене – люди підтримали кандидатуру Руслани. І вже тепер, як каже жінка, потрібно було працювати так, щоб не підвести своїх односельців:

– А праця ця в час війни – це волонтерство. Тепер ми об'єднали свої зусилля із волонтерським центром селища Шацьк. Навіть тоді навесні, коли всі сіяли – садили, тож проблемно було з вільним часом, ми пристосовувалися до ситуації – жінки приходили в Будінок культури на восьму годину вечора, я заварювала чай, щоб створити відповідну атмосферу для спілкування, й ми плели сітки. В першу чергу, виконуємо запити хлопців зі свого села, але ще й іншим стараємося допомогти. І навіть тепер, у відпочинковий сезон, коли жінки можуть заробити на тих же пончиках, часу для волонтерства в них – обмаль, ми зберемося, якщо в цьому буде нагальна потреба. Адже це не воїни потребують нашої допомоги, а ми – їхньої, аби ввечері лягати спати в своїх домівках, у теплих ліжках.

Руслана Сидорук з теплою відгукується про односельців, з якими їй – легко, бо нема проблеми, щоб їх згуртувати. Чи не шкодує, що пішла на цю посаду? Відповідь на це питання – одназначна:

– Так, хоч це робота, як мовиться, 24 на 7. Без вихідних. І в 22-й годині вечора береш телефон і відповідаєш на дзвінки, бо думаєш, що пішла на цю посаду? Відповідь на це питання – одназначна:

– Так, хоч це робота, як мовиться, 24 на 7. Без вихідних. І в 22-й годині вечора береш телефон і відповідаєш на дзвінки, бо думаєш, що пішла на цю посаду? Відповідь на це питання – одназначна:

– Так, хоч це робота, як мовиться, 24 на 7. Без вихідних. І в 22-й годині вечора береш телефон і відповідаєш на дзвінки, бо думаєш, що пішла на цю посаду? Відповідь на це питання – одназначна:

– Так, хоч це робота, як мовиться, 24 на 7. Без вихідних. І в 22-й годині вечора береш телефон і відповідаєш на дзвінки, бо думаєш, що пішла на цю посаду? Відповідь на це питання – одназначна:

– Так, хоч це робота, як мовиться, 24 на 7. Без вихідних. І в 22-й годині вечора береш телефон і відповідаєш на дзвінки, бо думаєш, що пішла на цю посаду? Відповідь на це питання – одназначна:

– Так, хоч це робота, як мовиться, 24 на 7. Без вихідних. І в 22-й годині вечора береш телефон і відповідаєш на дзвінки, бо думаєш, що пішла на цю посаду? Відповідь на це питання – одназначна:

– Так, хоч це робота, як мовиться, 24 на 7. Без вихідних. І в 22-й годині вечора береш телефон і відповідаєш на дзвінки, бо думаєш, що пішла на цю посаду? Відповідь на це питання – одназначна:

повернутися з війни. Сфотографувалися. Згодом на моє прохання Юля Хігровська (родом зі Світязя, а живе в місті Калуш на Франківщині) намалювала з цієї світлинки картину олівцем, яка висить у нашому будинку на стіні.

Це вже – як згадка про дуже значне в житті подружжя випробування.

Йдучи на позицію, Віктор телефонував дружині й казав, що тиждень, наприклад, його не буде на зв'язку, й Руслана налаштувалася на це. І ось – дзвінок від чоловіка тоді, коли його не мало б бути. Включилася й почула: «Не переживай – я поранений. Мені вже зробили операцію – все добре». Повертаючись до того дня, жінка каже:

– У стабілізаційному центрі Вікторіві надали першу медичну допомогу й зробили операцію на руці й носі – обличчя в нього було розбите. Я сразу хотіла до нього їхати, але він був проти: «Не їдь, бо я не знаю, де буду». Їх же сразу відправляли в тил. Коли чоловіка перевели до Львова – в госпіталь прикордонної служби, то хоч він і був проти, я приїхала до нього. Найбільше Віктор переживав, що в нього поранене обличчя – як я це сприйму? Перші слова при зустрічі зі мною були: «Що – страшний?». У нього пішла така захисна реакція. Взагалі скажу, що жінок ніхто не готує до таких ситуацій. У мене хоч є медична освіта – страх, певно, в моїх очах був. Але це страх не через те, що він якийсь «не такий», уже не гарний, а – за здоров'я чоловіка. Бо, побачивши, не дай Боже, Віктора вперше після поранення на знімку, я його на той момент не впізнала б. Я не знала, по суті, як себе вести, щоб не показати, що боюся за нього, його стан здоров'я.

Потім було мінімум вісім непростих операцій. Щотижня Руслана вирушала до свого Віктора. Хоч він і говорив дружині, що не треба, вона в його голосі чула зовсім інше – потребу зустрічі з ним.

– Колиш чоловік дав мені підтримку, щоб я реалізувалася, – наставляв мене, а й як особистість, – наставляв мене, коли він потребував моєї підтримки, – розмірковує Руслана. – І Віктор, мабуть, побачив спокій в мені, відчув, що, незважаючи ні на що, він нам потрібний, ми його любимо. Завдяки цьому, думаю, й операції проходили успішно, бо, як казав його лікар, організм гарно бореться, в нього дивом залишалися рука.

Починаючи з лютого 2024 року, три місяці Віктор Сидорук був у госпіталі та на реабілітації. Зараз він має дружню групу інвалідності й служить на кордоні з білоруссю, в Пулемці.

– Навіть не уявляю, чим іншим він може займатися, – говорить Руслана. – На даний момент він «обмежений придатний під час воєнних дій і непридатний – у мирний час». Тобто, коли закінчиться війна, Віктора звільнять зі служби. Прикро, що, віддавши дванадцять років Державній прикордонній службі, стане «непридатним». Але ми щось придумаємо – зараз є дуже багато програм для відкриття ветеранського бізнесу, і ми все зробимо, щоб він таки мав заняття. Головне, що чоловік – живий, і за це безмежно вдячна Богіві. ■

■ **Незагойна рана**

«Ми не хочемо татів-Героїв на небесах, ми хочемо, щоб вони були поруч із нами, на рідній землі»

Після АТО Юрій Бедарев став батьком і ладен був не випустити сина Іванка з рук, купити йому всі іграшки, називав його своїм світом...

Закінчення.
Початок – на с. 1

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

«ЮРА ПЕРШИМ ІЗ СЕЛА ПІШОВ В АТО»

Оксана Петрівна називає найщасливішим день своєї юності, в який вона зустріла свого Юрія.

...Надворі панував холодний лютий, а в сільському магазині в Гірках дев'ятнадцятирічна продавчиня з сусіднього Седлища вздріла неймовірно теплою усмішкою одного з місцевих парубків-покупців. Відтак пара назвала цю зустріч коханням із першого погляду. Це прегарне почуття не випробовували часом чи статками: через вісім місяців, 21 жовтня 2012 року, молодята дали обітницю перед Богом і людьми бути щасливим подружжям.

У квітні 2014-го Юрій Миколайович отримав повістку й, мовивши скупю «я мушу, бо хто, як не я», пішов у військкомат. Рік, протягом якого захищав Україну старшим солдатом 14-ї окремої механізованої бригади імені князя Романа Великого, минав нескінченно довгим для обох: йому – під невиспущим ворожим прицілом, їй – від безпросвітнього чекання.

Старший солдат Юрій Бедарев навіть тоді, як повернувся додому, щоб не тривожити кохану, жодним словом не обмовився про солдатське життя перед очима смерті, однак будні в окопах не змінили його

доброзичливого характеру, в його погляді не стало менше людяності, тепла й любові.

– Якби можна було повернути час, я волила б прожити життя знову зі своїм Юрієм, – звучать освідченнями слова пані Оксани аж на Небеса.

...Трохи більше, як за рік, атовець Юрій Бедарев став батьком і ладен був не випустити сина з рук, купити йому всі іграшки, називав його своїм світом та залюбив залишався з дитям на господарстві, коли мама вирушала на кілька тижнів сезонних робіт у Польщу.

«Я ПАМ'ЯТАЮ, ЯК ТАТО ВОСТАНЕ ПРИЙХАВ ДОДОМУ...»

– Я пам'ятаю, як тато приготував мені млинців із яєць, себто, омлет. І як я, мама й тато разом їздили мотоциклом в ліс по гриби. Я завжди помагаю татусеві. Він збудував у дворі стайню, клуню, – підтримує нашу з розмовою з мамою четвертокласник Іванко Бедарев, наче переповідає свої сокровенні мрії...

Юрій Миколайович мав воїстину золоті руки. Був незамінним, якщо йшлося про допомогу односельцям, почувався неабияким майстром біля дерева та на будівництві, не мовлячи вже про кухню. Господарка Бедаревих було багатою на худобу й птицю, будні – роботою та злагодою, а свята – незабутнім відпочинком.

Незадовго до початку війни Юрій Миколайович підписав річний контракт із

ЗСУ. Мовляв, там, на Сході, потрібні й досвідчені воїни, й господарі, які вміють будувати, ремонтувати, зрештою, вчити інших воювати.

24 лютого 2022 року Юрій Бедарев ще був на навчанні в Львові. Цього дня він мав приїхати додому в Гірки, а звідти прибути на Рівненський полігон, та з першими залпами в столиці став на її оборону. Після цього в складі «своєї» 14-ї ОМБР виконував завдання на Миколаївщині, Луганщині, Харківщині. За відпустку в командирів не клопотався, дружини заспокоював словами: «Вдома ж усе порівняно добре! Всі здорові, все маєте, а тут, на фронтах, хлопці просяться їхати одружуватися чи як у когось є біда...»

Напередодні ж десятої річниці їхнього весілля ще й попередив, щоб не телефонувала, мовляв, не зможу розмовляти, а тим часом готував коханій найшаданий подарунок – свій приїзд.

...Блиснули вночі фари по вікнах. Біля хати загальмувала автівка й через кілька хвилин на подвір'я зайшов господар. Від радісних голосів прокинувся Іванко і, наче в найгрішнішому сні, потону в обіймах батьків.

Два тижні відпустки воїна минули, наче день, а за ними на сім'ю чатувало горе.

«ІВАНКУ, ТАТО СТАВ НА НЕБІ ЗІРКОЮ...»

«Якщо Юрко розмовляє по телефону, значить – учить виваюся, – не переставали дивуватися зворушливі

батьківській любові Юрієві побратими. З раннього ранку допізна військовослужбовець Юрій Бедарев ремонтував військову техніку, а потому знаходив можливість допомогти синові з математикою чи читанням. Поміж тим нагадував мало-мало господареві, що він повинен завжди допомагати мамі і бути сильним...

22 січня 2023 року Оксана довго розмовляла з чоловіком. Він казав, що отримав передачу з дому, передавав вдячність двоюрідній сестрі Іванні та її чоловікові Вікторіві за домашню ковбасу, яку розділив із усіма, хто був поруч, розпитував про хатні клопоти... Чомусь нагадав, що вона завжди може звертатися за поміччю до його старшого друга-товця ковельчанина Володимира Чака... Наступного ж дня вже не брав слухавку.

«Нема твого Юрі!» – стиха мовив в слухавку Оксани вранці 24 січня його побратим-односельчанин Віталій Колтунович. «Він на завданні?» – допитувалася дружина, не сміючи думати про найгірше, та у відповідь почувла найстрашніше: «Ні, він – у морзі».

...Юрій Бедарев загинув у Салтівському районі Харкова, розбираючи завали після чергового ворожого «прильоту». Серед руйн та пилу був непомітним оголеним провід під електричною напругою. Дотик до нього став смертельним.

«Іванку, тато став на небі зіркою», – так Оксана Петрівна розповіла синові

страшну звістку. Намагалася стримати ридання, бачучи як наповнюються сльозами дитячі оченята, та хлопчик, мабуть, пригадавши батьків заповіт бути сильним, змахнув їх і зі своїх, і з маминих очей та побіг на кухню за стаканом води для неньки зі словами: «Тепер я повинен тебе оберігати».

«МАМО, Я ЙДУ ДО ШКОЛИ – ТИ ПЛАЧЕШІ, А ЯК ПРИХОДЖУ – ТИ ТЕЖ У СЛЬОЗАХ»

33-річного Юрія Бедарева похоронили в його рідних Гірках. На гірківському кладовищі покояться вже два Герої – він та Іванків хрещений батько – 27-річний Василь Канюка, який загинув смертю хоробрих на Запорізькому напрямку.

Іванко дорослішає на очах, як збирається до них на могили, а коли сідлище-ськї господині гуртуються, щоб приготувати різні смаколики для військовослужбовців, хлопець бере батьків фартух і йде з мамою до волонтерок неабияким помічником.

У тому велелюдному жіночому товаристві допомогти встигає кожній хазяйці: розкладає начинку, обрізає коржі і навіть мисить тісто зі щирими до сліз словами: «Ми печемо для вас, захисників, щоб ви поверталися живими та здоровими...».

«На гірківському кладовищі покояться вже два Герої: тато Іванка – Юрій Бедарев та його хрещений батько – 27-річний Василь Канюка.»

«Мамо, я йду до школи – ти плачеш, і приходжу – ти теж у сльозах», – тими словами малий розумник одного дня таки змусив матусю усміхнутися. Щоб побачити її усмішку на обличчї, хлопчик, як це колись робив тато, дарує їй букети польових квітів, а грибною проїї вони двох їдуть на «батькові» галлявині й повертаються з повними кошиками боровиків, маслюків чи опеньок...

– Я співчуваю всім матерям, які втратили синів, котрі виховують їх без батьків. Цієї війни не повинно було бути. Ми не хочемо татів-Героїв на Небесах, ми хочемо, щоб наші чоловіки, батьки, сини, брати були поруч, у своїх сім'ях, на рідній землі, – цими сердечними словами Оксана Бедарева переповідає мрію всього українського жіноцтва.

Вона заново вчиться радіти, намагається жити за себе та Юрія задля їхнього сина так, як хотів чоловік. ■

Народні артисти України Олександр Якимчук та Людмила Приходько.

Уже тиждень 18 дітей загинув Героїв та зниклих безвісти з Луцької громади перебувають на відпочинку у місті Кент (США), з яким укладено партнерську угоду. Усі витрати на переліт, перебування, проживання, харчування відпочинков взяла на себе сторона, що приймає.

Сайт «Освіта.ua» склав рейтинг українських закладів вищої освіти 2025 року, в якому оцінює результати 240 університетів. Перша трійка: 1. Київський національний університет імені Шевченка. 2. Львівський національний університет ім. Франка. 3. Національний університет «Львівська політехніка». Серед університетів Волині найвище перебуває Волинський національний університет, який розділив 17 – 18 місця із Західноукраїнським національним університетом із Тернополя. На 62-му місці – Луцький національний технічний університет. На 228 – 229 місцях – Волинська православна богословська академія ПЦУ.

■ Пульс тижня

За умисне вбивство через ревнощі ковельчанин сяде на 9 років

За підтримання публічного обвинувачення прокурорами Ковельської окружної прокуратури суд визнав 68-річного жителя Ковеля винуватим у вчиненні умисного вбивства (ч. 1 ст. 115 КК України)

Наталія МУРАХЕВИЧ

Доведено, що увечері 18 грудня 2024 року нетверезий чоловік у квартирі будинку на вулиці Заводській у Ковелі під час конфлікту, який виник на ґрунті ревнощів, жорстоко побив 60-річну знайому металевою тростиною, завдавши травм, від яких вона померла на місці події. Суддя Ковельського міськрайонного суду Володимир Губар призначив уродженцю села Бівчицьк Голобської селищної громади Івану Д., який перебуває під вартою, покарання у виді 9 років позбавлення волі. Досудове розслідування проводило Ковельське РУП ГУНП в області. ■

19-літній водій загинув під потягом

Трагічна ДТП трапилася на залізничному переїзді у Ковельському районі 9 липня близько 8-ї години ранку

Любов ВОЛИНЮК

За інформацією поліції, на залізничному переїзді між населеними пунктами Селець та Турійськ відбулося зіткнення вантажного потяга та автомобіля «Skoda». Попередньо відомо, що 19-річний водій легковика перетинав переїзд на заборонений сигнал. Внаслідок зіткнення він загинув. За цим фактом слідчі розпочали кримінальне провадження за ст. 286 КК України. Під час досудового розслідування буде встановлено усі обставини аварії. ■

15-річний підліток ледь не вбив ножем свого батька

Інцидент трапився на Ратнівщині

Любов ВОЛИНЮК

Як повідомляє сектор комунікації поліції Волинської області, під час конфлікту за місцем проживання, 15-річний хлопець декілька разів ударив ножем свого 41-літнього батька. Постраждалого госпіталізували, неповнолітнього затримали у порядку ст. 208 Кримінального процесуального кодексу України. Нині він перебуває в ізоляторі тимчасового тримання. За фактом замаху на умисне вбивство триває досудове розслідування, розпочате за ч. 2 ст. 15, ч. 1 ст. 115 Кримінального кодексу України. Нині вирішується питання про оголошення затриманому підозри в інкримінованому злочині та обрання запобіжного заходу. Санкція статті передбачає від семи до п'ятнадцяти років позбавлення волі. ■

У Ковелі в комендантську годину роз'їжджали «вгашені» водії

Спочатку на вулиці Старицького патрульні зупинили автомобіль Volkswagen. Під час спілкування інспектори помітили в чоловіка ознаки алкогольного сп'яніння

Ліна ВОГОНЬ

Керманич пройшов огляд на місці – результат 2,95 проміле (100 грамів горілки – це 0,5 – 0,6 проміле). Крім того, патрульні встановили, що водій ніколи не отримував посвідчення водія. Згодом, під час дії комендантської години, патрульні зупинили ще одного нетверезого водія. У 37-річного керманича виявили ознаки сп'яніння. Результат огляду за допомогою приладу Драгер – 2,74 проміле. У всіх випадках інспектори відсторонили водіїв від керування та склали протоколи за ст. 130 КУпАП (керування транспортним засобом у стані сп'яніння), а також низку інших адміністративних матеріалів, інформує пресслужба Патрульної поліції Волині. ■

■ На лінії вогню

Бойовий медик із позивним Маг встигає рятувати життя й жартувати

Пан Анатолій у 2006 році закінчив Ковельський фаховий медичний коледж і пішов працювати фельдшером – керівником виїзної бригади екстреної медичної допомоги

Сергій ХОМІНСЬКИЙ, начальник відділення комунікацій 100-ї ОМБр

Ау серпні 2023-го чоловік (маючи вже 17-річний досвід роботи на «швидкій»!) став долав медичної роти «Сталевої Сотки». Спочатку був санітарним інструктором, а невдовзі одержав призначення на посаду фельдшера евакуаційного відділення. «Тодішній командир медроты запитав мене, який позивний хочу обрати. Я почав

Витримувати постійні стресові ситуації Магу допомагає почуття гумору.

міркувати вголос: мовляв, прізвище Могиль – можна було б взяти псевдо Могила. Командир трохи розгубився, а ж тут заходить наш кухар Микола і відразу пропонує мені стати Магом – на тому й зупинилися», – усміхається Анатолій. Відтоді Магу довелось «почаклувати» в Серебрянському лісі, на Покровському напрямку – і вже 12-й

місяць він займається евакуацією поранених з Торецького напрямку. Завданням евакуаційної групи є доставити пораненого з точки евакуації на стабілізаційний пункт, або ж зі «стабіка» – до ПХГ (передової хірургічної групи): «Доводиться транспортувати бійців з ампутаціями, інтубованих, під апаратом штучної вен-

Найбільшою мрією Анатолія, звісно, є повернення на Волинь – до рідного Ковеля. Адже там на чоловіка чекає кохана дружина Олена та дві донечки: 13-річна Анастасія і 17-річна Дарія. А ще великі життєві захоплення: риболовля (як літня, так і зимова!) та футбол (у юнацькі роки і сам крутезно грав – тепер здебільшого вболіває за улюблене київське «Динамо»!).

Нині ж витримувати постійні стресові ситуації Магу допомагає почуття гумору: «Якось віз поранених з точки евакуації на «стабік». Один був лежачий – важкий. Другий сидячий – середній. Сидів навпроти й уважно придивлявся до мого «броніка» з шевроном-позивним Маг. Потім тисця на мене пальцем і серйозно так питає: «Волшебнік?». – А я (з усіх сил намагаючись не розсміятися!) давав «пояснювати»: мовляв, таки справді є дипломованим чарівником – магістром білої магії! І уже розпочав сеанс «чаклування»: тож тепер з ними, моїми «підопічними», точно усе буде добре!» ■

■ Кому – війна, кому – мати рідна

Псевдоблагодійник за продаж «гуманітарних» автівок вігновігатиме у суді

Детективи Територіального управління БЕБ у Волинській області скерували до суду обвинувальний акт щодо засновника благодійної організації, який незаконно ввозив автомобілі під виглядом гуманітарної допомоги

Любов ВОЛИНЮК

Заданими слідства, житель Ковеля зареєстрував благодійну організацію, реквізити якої згодом використовував для ввезен-

ня транспортних засобів. Користуючись правом виїзду за кордон під час дії воєнного стану, фігурант самостійно підшуковував автомобілі в країнах Європи, купував їх та транспортував в Україну.

Обвинувачений незаконно ввіз і реалізував п'ять авто загальною вартістю майже 1,4 млн грн.

Під час перетину митного кордону автівки декларували як гуманітарну допо-

могу для потреб Збройних Сил України. Надалі фігурант продавав транспорт приватним особам за готівку. У такий спосіб обвинувачений незаконно ввіз і реалізував п'ять авто загальною вартістю майже 1,4 млн грн. Детективи Бюро повідомили засновнику фонду про підозру за ч. 1 ст. 201-4 Кримінального кодексу України (контрабанда підакцизних товарів). Обвинувальний акт направлено до суду. Оперативний супровід здійснювали співробітники Управління СБУ у Волинській області, процесуальне керівництво – прокурори Волинської обласної прокуратури. ■

■ Економіка

В озерному краї допомагає берегти гроші... сонце

Встановлена торік сонячна електростанція в Шацькій лікарні за 6 місяців роботи дала змогу зекономити 110 тисяч гривень

Мирослава ГУРКО

Загалом, за підрахунками, протягом року робота сонячних панелей зекономить 300 тисяч гривень коштів місцевого бюджету, повідомили в Шацькій територіальній громаді. Народний депутат

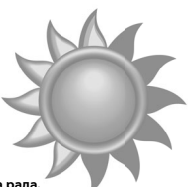

Сонячна електростанція, яку встановили на Шацькій лікарні, реально працює на громаду.

Андрій Герус пообіцяв допомогти у пошуку акумуляторних батарей для можливості накопичення енергії та використання її у непогожі дні.

Нагадаємо, що встановлення сонячних панелей стало можливим завдяки гранту, який у лютому 2024 року виграла Шацька селищна

рада. Крім цього, в червні завершили будівництво сонячної електростанції на каналізаційних очисних спорудах у селищі Шацьк. Над цим про-

ектом селищна рада працювала у 2025 році і змогла знову залучити грантові кошти на підтримку власного підприємства. Зокрема встановлення сонячних панелей потужністю у 50 кВт дає можливість використовувати енергію сонця впродовж погожого дня, а вночі – застосовувати накопичену енергію з акумуляторів. Зважаючи на те, які потужні насоси працюють на очисних спорудах і яка велика кількість електроенергії споживається, сонячна електростанція стала значною підтримкою комунального підприємства «Добробут». ■

■ Кримінальне читиво

«Бізнесменів-лісорубів» зупинили, коли вони вже на 6 мільйонів обікрали державу

Прокурори Камінь-Каширської окружної прокуратури Волинської області скерували до суду обвинувальний акт у кримінальному провадженні про вчинення майстром лісу одного з лісництв ДП «Волинський військовий лісгосп» розтрати чужого майна шляхом зловживання своїм службовим становищем в умовах воєнного стану

Наталія МУРАХЕВИЧ

Окрім того, його та трьох його спільників-односельців, жителів села Карпилівка Камінь-Каширського району, судитимуть за вчинену у складі організованої групи неодноразову незаконну порубку дерев у лісах, перевезення, зберігання та збут незаконно зрубаних дерев, що спричинило тяжкі наслідки.

За даними слідства, лісник у жовтні 2024 року під час проведення вибіркової

«Бізнесмени-лісоруби» забезпечували перевезення й збут незаконно зрубаних дерев до незаконної пилорами у Карпилівці.

санітарної рубки отримав лісопродукцію, яка не була передбачена лісорубним квитком, та розтратив її на користь одного зі своїх спільників. Крім цього, майстер лісу з

трьома спільниками з червня по жовтень 2024 року чотири рази організовував незаконну порубку дерев у лісі та забезпечував перевезення й збут незаконно зрубаних де-

Чоловіки зрубали майже тисячу дерев порід сосна та береза, розкрижували їх на колоди та доставили для переробки з метою реалізації.

рев до незаконної пилорами у Карпилівці, котра належить одному з них. Чоловіки зрубали майже тисячу дерев порід сосна та береза, розкрижували їх на колоди та доставили для переробки з метою реалізації.

У ході санкціонованих судом обшуків частково перероблену деревину виявили та вилучили правоохоронці. Незаконними діями лісника та його спільників державі завдано шкоду на суму майже 6 мільйонів гривень. Досудове розслідування здійснювало СУ ГУНП в області та Камінь-Каширський районний відділ поліції.

■ Гордість громади

Фото Андрія ЛІТВІНЧУКА.

«Навіть у такий важкий час діти, батьки, вчителі продовжують втішати результатами», – з такими словами звернулася до присутніх очільниця Камінь-Каширської районної військової адміністрації Ольга Ващук (на фото – в центрі серед нагороджених).

У Камені-Каширському відзначили найуспішніших учнів і педагогів

Минулого четверга Камінь-Каширський став місцем справжнього свята для освітянської спільноти – тут відбувся фестиваль талановитих школярів та їх наставників

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Захід став підсумком плідного 2024 – 2025 навчального року, який приніс громаді чимало перемог і досягнень.

Грамотами були відзначені учні – переможці олімпіад, конкурсів, чемпіонатів та їх наставники – педагоги, котрі щодня вкладають знання, душу і серце у майбутнє нашої країни – дітей.

Участь в урочистостях взяли представники міської та районної влади.

– Звітували про зро-

Фото Андрія ЛІТВІНЧУКА.

«Ваші успіхи – це результат щоденної праці, жаги до знань і підтримки наставників та батьків», – сказав очільник громади Віктор Пась (на знімку – в центрі), який вручав відзнаки учням та їхнім наставникам.

блене, відзначили успіхи, окреслили те, що на часі. А на часі – безпека навчально-виховного процесу, адже саме від цього залежить і його якість, і здобутки, і стабільність освітньої мережі

в цілому. Дякую за ще один період, який ви окремо та ми спільно вистояли. Навіть у такий важкий час діти, батьки, вчителі продовжують втішати результатами, – з такими словами звернула-

ся до присутніх очільниця Камінь-Каширської районної військової адміністрації Ольга Ващук.

Громада пишається вами – ви формуєте нове обличчя України!

Міський голова Віктор Пась, вітаючи талановиту молодь, сказав:

– Ваші успіхи – це результат щоденної праці, жаги до знань і підтримки наставників та батьків. Ви демонструєте, що навіть у складні часи талант, наполегливість і віра в себе відкривають великі горизонти. Громада пишається вами – ви формуєте нове обличчя України!

Очільник громади вручив обдарованим учням сертифікати на стипендію міської ради. Цьогоріч грошову підтримку (а це – 1000 гривень на місяць) за високі досягнення в освіті, творчості та спорті отримали: Анна Каширець – учениця 10 класу Камінь-Каширського ліцею №1 імені Євгена Шаблювського, Дмитро Приймак – вихованець Будинку дитячої та юнацької творчості, Катерина Малашук – спортсменка та вихованка дитячо-юнацької спортивної школи.

Батьки стипендіатів одержали подяки за належне виховання здібних дітей.

Освітнянська профспілка цього року вже вкотре вирішила відмовитися від традиційної закупівлі квітів і натомість спрямувати ці кошти на підтримку наших захисників.

■ Пульс тижня

Допомога бійцям бригади «Помста»

Працівники Любешівської селищної ради вкотре долучилися до підтримки наших захисників

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Вони передали із одноденного заробітку кошти на зарядну станцію EcoFlow та акумуляторну пилу з додатковим комплектом акумуляторів для потреб Луганського прикордонного загону, котрий входить до складу бригади «Помста».

«Цей підрозділ є одним із найдосвідченіших у Державній прикордонній службі України. Особливо приємно, що в його лавах служить і наш земляк – Олег Хомич. Щиро дякуємо нашим військовим за мужність, витримку та щоденний захист України. Разом – до перемоги!», – йдеться на сайті Любешівської селищної ради.

Домашній тиран чекає на вирок

Прокурори Камінь-Каширської окружної прокуратури скерували до суду обвинувальний акт у кримінальному провадженні про вчинення 31-річним жителем села Зарудчі Камінь-Каширського району домашнього насильства

Наталія МУРАХЕВИЧ

Слідство встановило, що чоловік, якого неодноразово притягували до відповідальності за вчинення домашнього насильства, перебуваючи в стані алкогольного сп'яніння, систематично ображає та б'є колишню дружину на очах у їхніх трьох малолітніх дітей. Образи, погрози, пошкодження майна, страх за свою безпеку та безпеку дітей призвели до фізичних та психологічних страждань і розладів здоров'я жінки. Тепер за свої дії чоловік відповість перед судом.

Зауважимо, що санкцією ст. 126-1 Кримінального кодексу України за домашнє насильство передбачено покарання у вигляді громадських робіт на строк від 150 до 240 годин, або арешту на строк до 6 місяців, чи обмеження волі на строк до 5 років, або позбавлення волі на строк до 2 років.

■ Фотофакт

Фото: Національний парк «Прип'ять – Стохід».

Кожна така квітка – на вагу золота.

Зустріти лісову лілію – велика удача

«Якщо побачите цю красуню – зробіть фото, залишивши її недоторканою»

Лія ЛІС

Лілія лісова занесена до Червоної книги України й охороняється на всій території нашої держави. Зустріти її в дикій природі – велика удача й привілей. Вона зростає переважно у світлих лісах, на узліссях і галявинах – саме таких, як у Національному природному парку «Прип'ять-Стохід».

«Протягом трьох тижнів екоосвітнянки спільно з викладачами кафедри ботаніки ВНУ ім. Лесі Українки та працівниками Люб'язівського ПНДВ проводили системні виїзди до лісового масиву Сваловичівської дачі з метою вивчення цього рідкісного виду», – повідомили в парку.

Науковцям вдалося уздріти цю дику красуню. Проте працівники парку застерігають: «Якщо побачите цю красуню – зробіть фото, залишивши її недоторканою. Хай лілія лісова квітує і для майбутніх поколінь!».

■ Редакційний щоденник

Фото: з архіву Надії МУЧАК.

«Тут зібрався рід наш не весь...» – ця світлина, зроблена в селі Згорани Ковельського району влітку 2025 року.

Солдату потрібен не лише автомат... Із кореня – сила!

Чим переймався і з чого дивувався упродовж останнього часу спеціальний кореспондент газети «Волинь» Ігор ЛІСОВИЙ

...ЩО «ІСТОРІЯ – ЦЕ ЗБРОЯ»: ДОВЕДЕНО В ТИЛУ І НА ФРОНТІ ВАХТАНГОМ КІПІАНІ

Минулого тижня це була подія для Нововолинська. У місто прочитали лекцію про Волинську трагедію 1943 року приїхав Вахтанг Кіпіані. Його прізвище у багатьох – на вустах, його знають ще з довоєнних часів, як історика, журналіста, блогера, режисера, сценариста і найбільше, як патріота, якому скрізь Україна понад усе. Мій син Андрій знайомий з донькою пана Кіпіані, працює з нею разом у столичній медіасфері і розповідає, що вона і в роботі, і за життєвими принципами – другий тато. З початку війни він в армії – у бойових підрозділах, у бригаді другого корпусу Національної гвардії «Хартія». Його бригада міцно стоїть на Харківщині, за спиною у них видно у мереживі вогненного повітря багатоповітря Харкова. Молодий нововолинський науковець, доктор філософії з історії Юрій Велінець, донедавна офіцер ЗСУ, хвилювався, бо, на його думку, на лекцію підходило мало людей. До слова, прийшло таки чимало, а після закінчення виступу, здається, Вахтанга присутні не відпускали б до вечора своїми запитаннями. Сюди прийшли ті, кого біда 82-річної давності за-

чепила тоді родину, бо втратили дідів, бабусь, дядьків. Мене ж впродовж години, коли тривала лекція, вразила майстерність, з якою лектор поєднав ці події з сучасністю, і, зокрема, війною, яку ведемо з рашизмом.

– Приходять зараз служити хлопці різного віку, не вмотивовані, тобто ті, хто йшов у ЗСУ по повістці, бо вмотивовані – вони вже давно на фронті, – ділився з перших слів свого виступу перед нововолинцями гість міста, який відгукнувся на запрошення міської влади, дирекції централізованої бібліотечної системи, щоб перед всіма охочими розкрити істинні причини трагедії, яка була у нашому краї влітку 1943 року.

– Вони здобували освіту: хто в радянські часи, хто вже у незалежній Україні, і мовлять: «Ми знаємо росіян, які приїжджали постійно у Харків на ринок за одягом, у наші магазини – за продуктами з Білгорода, вони говорили українським суржиком, та й церква тоді була одна у нас з ними, на жаль, російська... Де в них взялася така лють, сама думка про напад на нас, ми ж – ніби однакові? Ось тут мені, як спеціалісту по роботі з персоналом, і доводиться працювати з ними з чистого листа. Ні, ми не однакові. Допомагає історія і, зокрема, сторінки Волинської трагедії, – наголосив Вахтанг Кіпіані.

Ми не будемо зупинятися на цій кривавій сторінці, про яку у нас написані сотні книг, у поляків – тисячі, правда, тільки зі слабеньким відсотком натяку на об'єктивність. У кожного – своя війна. У когось – зі зброєю в руках. У когось – із цифрами й документами. У когось – зі страхом. У когось – із байдужістю. У журналіста й історика Вахтанга Кіпіані – це війна за пам'ять. За правду. За розуміння. Його фронт – це лекції для солдатів, це – нічні розмови у бліндажах, це – сторінки історії, які оживають у голосі вчителя, не

втрачаючи болю і не зраджуючи складності.

«Солдату потрібен не лише автомат. Йому потрібен сенс. Потрібна відповідь на «чому?». Бо коли ти на передовій, і над тобою літає дрон, ти повинен знати, за що ти тут», – каже Вахтанг.

...Мені ж відразу згадалася польська колонія Загаї за селом Сільце – там я народився на Горихівщині, де жили змішані сім'ї поляків й українців, і яку спіткала трагедія липня 1943 року. І це – частина великої трагедії, коли страх і ненависть керували людьми більше, ніж любов до своєї землі...

Кіпіані не виправдовує й не судить поспіхом. Закликає до раціоналізму, витримки, аналізу, навчитися думати. І все це поєднується із сьогодинішнім солдатом, його розумінням і вмотивованістю. Наша війна підтверджує, що хлопці правильно розуміють історію, її складність, а не втікають від неї.

Виховувати солдата – означає давати йому більше, ніж наказ. Давати йому можливість відчувати себе частиною довгої історії – трагічної, героїчної, суперечливої. І, зрештою, – великої. Але при цьому зауважує: не потрібно отруюватися історією, як у справі «Волинської трагедії» вчинили із собою поляки...

...ЯК ЗАРАДИ СПІЛЬНОГО ФОТО У ВИШИВАНКАХ З'ЇХАЛАСЯ РОДИНА

У селі Згорани на Любомльщині жили тато Микола і мама Ганна Загури, які виховали п'ятьох дочок: Надію, Світлану, Валентину, Ларису і Наталію. Тут і в навколишніх селах разом із родиною працювали, вчили цього й дітей. Вчили добре, бо три доньки разом із сім'ями вибрали для себе свою малу батьківщину – Згорани, одна – сусіднє село Положево. У кожної – своя доля, своє життя, свої діти...

Старша Надія ще рік тому хотіла зібрати всю родину разом із мамою для загального знімку, але війна не давала змоги.

Але позаминулої суботи вони зібралися разом. Зібралися не на свято, не на ювілей, не на весілля. Зібралися, бо старша сестра сказала: «Давайте зробимо загальну світлинку у вишиванках». Відклали справи, старалися все владнати, щоб зустрітися. І настала хвилююча мить фотосесії: у центрі, звичайно, – сестри з чоловіками, а діти, внуки вже знаходили собі місця самі, вони це вмійють робити. Більше 20 людей, обійнятих одним корінням. Та не всім вдалося прибути – доведеться ще раз рідню збирати.

– Мені здавалося, що цієї миті я тримаюся за землю міцніше, ніж будь-коли, – каже старша Надія. Вона живе в Нововолинську, в рідне село з чоловіком Віктором, уродженцем сусіднього села Полапи, приїжджає майже кожних вихідних. Реалізувала ідею: не забути, як ми виглядаємо разом. Бо час летить, війна розкидає людей – хтось на фронті, хтось за кордоном, хтось у дорозі між страхом і надією.

«У кожного свої тривоги, але ця фотосесія – це наче доказ, що ми є. Що ми разом. Що ми не зламалися», – кажуть сини, невістки і онуки.

На цій фотографії – не просто родина. Це – портрет країни, яка тримається на жінках. На матерях, які моляться. На дочках, які організовують. На онуках, які пам'ятають. Це – Волинь, Полісся, Україна, що не дозволяє війні розірвати те, що найцінніше: зв'язок між поколіннями.

У кожному селі, у кожному місті є своя така історія. Але в Згоранах у ту суботу вона стала видимою – на світлинці, що ще довго висітиме над столом, як ікона. Як нагадування: ми – разом. Ми – родина. Ми – народ.

...КОЛИ ДОБРО НЕ МАЄ КОРДОНІВ

Минулого холодного, ніби не серединолітніми, а осінніми дощами, тижня, у Нововолинськ прибули благодійники з німецького міста Зелігенштадт. Сивочолі люди, років за сімдесят – вони

дуже проникливо і відповідально разом із нами стояли на хвилині мовчання. Дуже зосереджено, під краплями дощу, несли свій вінок до фотостели загиблих Героїв «Слава Україні! Героям слава!» і після покладання – молилися. Я це бачив вперше від закордонних друзів: щирі слова німецькою мовою. Коротко, але від душі і серця. Привезли численну допомогу місту, серед якої – потужний пожежний автомобіль – і були дуже зосереджені на обличчях. Їх дуже вразили портрети загиблих на Аелі Героїв.

У буремні часи війни, коли, здається, що весь світ розділюється на «своїх» і «чужих», знаходяться ті, хто доводить: добро не має кордонів. Такими є поляки, литовці, з якими нововолинців вже ріднять десятки років партнерських стосунків. Під час війни вони стали ще набагато дівішими.

Однією з таких сил, які постійно підтримують Україну і Нововолинськ, є клуб «Ротарі – Україна – Франція» – спільнота людей, об'єднаних не політикою, не гаслами, а щирим бажанням допомогти.

Володимир Пилипенко – «ротарієць», людина з теплим поглядом і непохитною вірою в силу співчуття. Саме завдяки йому гуманітарна допомога з Франції регулярно надходить до Нововолинська: ліки, медичне обладнання, генератори, речі першої потреби для лікарень, переселенців, дитячих установ.

«Коли почалася війна, ми не мали часу довго думати. Ми просто діяли, – згадує пан Володимир. – Друзі з Франції телефонували й питали: «Що потрібно? Як швидко можемо доставити?». І вже через тиждень перші фури їхали у бік України».

«Коли ти на передовій, і над тобою літає дрон, ти повинен знати, за що ти тут.»

«Ротарійці» у Франції – це вчителі, лікарі, підприємці, пенсіонери. Усі вони – частина великої мережі доброти. Вони збирають вантажі, проводять благодійні вечори, передають машини швидкої допомоги, діляться всім, що можуть, бо розуміють, що в Україні сьогодні вирішується не лише доля країни, а й майбутнє Європи.

Під час однієї з недавніх зустрічей я запитав Володю, як там у Франції: що знають вони про війну, бо щось останнім часом читаємо, що вони розчаровані, що ця війна набридла всім.

– Це політики недалеко мовлять, – ділиться він, як завжди дуже оптимістично, хоча перед тим зі своїми французькими друзями цілу ніч провели на митниці, не зімкнувши очей, – прості люди говорять чітко: будемо вас підтримувати і допомагати. Ваша війна – справедлива.

«У цій війні ми зустріли не тільки біль, а й велику любов – через людей, яких навіть не бачили. Але ми відчували їхнє плече», – говорять волонтери.

Справжня сила – не у гучних словах, а в справах. І поки в країні лунають сирени, десь у Франції люди вантажать наступну допомогу. Бо там вірять у нас. І разом із такими людьми, як Володимир Пилипенко, ця віра перетворюється в дії. ■

Результати опитування, яке провів російський «Левада-центр»: якщо у травні дії російських окупантів підтримувало 80% опитаних (із них 47% – «безперечно так» і 33% – «радіше так»), то у червні співвідношення змінилося на 74% (відповідно, 42% і 32%). Водночас загальна кількість тих, хто не підтримує російського вторгнення, змінилася із 13% до 16%.

З 25 липня у поїзді сполученням «Ковель – Київ» почне діяти опція бронювання жіночого купе. Окрім рейсу «Ковель – Київ», з 25 липня жіночі купе також з'являться у поїздах: № 38/37 «Київ – Запоріжжя», № 22/21 «Львів – Харків».

У Здолбуніві на Рівненщині побудують завод із виробництва газобетонних блоків від української групи «Орієнтир». На підприємстві планують працювати до 300 людей.

Упродовж першого півріччя 2025 року до місцевих бюджетів Волині сплачено 5 млрд 85 млн грн податкових платежів, які адмініструє ГУ ДПС у Волинській області. Це на 21,8 відсотка більше проти аналогічного періоду минулого року.

■ Футбол

У самородка з Луцька були особисті проблеми в збірній Україні

Тому 17-річний нападник німецького «Баєра» Артем Степанов (зріст – 192 см) двічі відхилив виклик до футбольної збірної України U-20

Петро ПАС

За інформацією відомого журналіста і блогера Ігоря Циганика, в уродженця Луцька виникли проблеми в колективі. Він не міг поладнати з низкою гравців і тренерським штабом, що стало причиною відмови повертатися у табір «синьо-жовтих». Саме тоді ЗМІ почали писати про зміну його громадянства на німецьке...

Інший популярний блогер Віктор Вацко повідомив, що після нещодавньої розмови, в якій взяли участь керівництво УАФ, батько юного футболіста Роман Степанов (ексgraveць «Волині») та тренер збірної України U-20 Володимир Єзерський (напевне, це саме Єзерський дав підзатильника Степанову, як писала преса, і через це Степанов оголосив бойкот) – проблема вирішилася.

Підтвердив це і тренер молодіжної збірної України Унаї Мельгоса, який запевнив, що Артем Степанов буде грати саме за українську збірну.

– Я мав особисті розмови з оточенням Степанова і самим Артемом. Між нами все нормально, зрозуміло

Вже у першому своєму матчі за нову команду – «Нюрнберг» – «Український Голанд» Артем Степанов відзначився покером, причому відіграв на полі лише один тайм.

Фото: ФК «Нюрнберг».

і немає жодних проблем, – заявив Унаї Мельгоса в коментарі sport.ua. – Я завжди думаю, як ми, тренери, можемо допомогти гравцям. Як краще підійти до них під час зборів, що працює, а що – ні. Вони самі обирають, якими мають бути їхні стосунки з національною командою. Ми ніколи не будемо тисну-

Степанов на правах оренди проведе сезон 2025/26 в «Нюрнберзі» – команді другої німецької Бундеслиги, яку тренує легендарний форвард Мирослав Клозе. Оренда українця розрахована до завершення сезону 2025/26.

Зазначимо, що український форвард феєрично розпочав тренувальний збір із новою командою, забивши сім голів у трьох матчах. Причому, вже у першому товариському відзначився покером, вколовши за перший тайм 4 голи у ворота команди районної ліги – «Герсбрук». На другий тайм тренер замінив Степанова, але рахунок зріс із 6:0 до непристойних 13:0.

Сезон 2025/26 в другій Бундеслизі «Нюрнберг» розпочне 2 серпня матчем проти «Ельферсберга».

За словами того ж Віктора Вацка, кумиром Артема Степанова є 24-річний нор-

везкий форвард англійського «Манчестер Сіті» Ерлінг Голанд. Лучанина навіть через високий зріст – у 17 років має 192 см – називають «Українським Голандом». Зріст Ерлінга, до речі, – 194 см.

ЯКИЙ РАХУНОК?

Клубний чемпіонат світу-2025. Фінал. «Челсі» (Лондон, Англія) – ПСЖ (Париж, Франція) – 3:0 (1:0 – Палмер, 22 хв; 2:0 – Палмер, 30; 3:0 – Жоао Педро, 43).

«Челсі» став Чемпіоном світу серед клубів вдруге в історії. Перший триумф лондонської команди відбувся у 2021 році. Клуб Михайла Мудрика (шкода, що українець дискваліфікований через допінг) виборов другий трофей за 2025 рік після перемоги в Лізі конференцій. До речі, на переможному для себе КЧС-2025 «пенсіонери» заробили близько 120 мільйонів доларів. ■

■ Полку манкуртів прибуло...

Найсильніший український гімнаст у 21 рік став зрадником

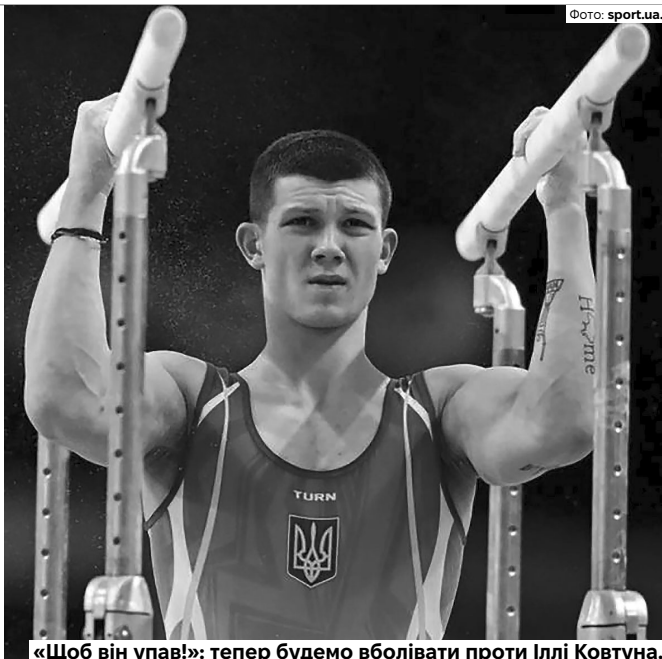
Міжнародна федерація гімнастики повідомила про те, що спортсмен Ілля Ковтун офіційно змінив громадянство – з українського на хорватське

Петро ПАС

Уродженець Черкас Ілля Ковтун є срібним призером Олімпійських

ігор 2024 року у вправах на паралельних брусах, а також має нагороди чемпіонатів світу та Європи. Зокрема, 21-літній Ковтун є чотириразовим чемпіоном Європи.

Звісно, рано чи пізно йому доведеться повернутися в Україну – хоча б, аби провідати могили предків, які, напевне, там у трунах перевертаються, що подарували світу такого талановитого зрадника. ■

«Щоб він упав!»: тепер будемо вболівати проти Іллі Ковтуна.

■ У номер! Через блискавицю ледь не згоріла господарка

Надзвичайний випадок стався на Горохівщині

Лєся ВЛАШИНЕЦЬ

Уселі Пустомити Горохівської територіальної громади Луцького району близько 19.00 години мало не постраждало домо-

господарство. Під час грози блискавка влучила в дерево на обійсті. І, на думку очевидців, іскри полетіли на прибудову, що призвело до загорання.

На щастя, селяни не дали розгорітися вогневі й швидко загасили його самотужки. Ніхто з людей не постраждав. ■

Президент США Дональд Трамп дав главі росії 50 днів на досягнення мирної угоди з Україною. Якщо цього не станеться – загрожує 100% митом на вторинні угоди. Також глава Білого дому заявив, що НАТО та США досягли домовленості щодо постачання Україні озброєння на суму близько 10 мільярдів доларів. Щоправда, заплатити за неї має Північноатлантичний альянс.

Увечері 19 липня о 19:00 відбудеться бій-реванш за звання абсолютного чемпіона світу з боксу між 38-літнім українцем Олександром Усиком (зріст – 191 см) і 27-річним британцем Даніелем Дюбуа (зріст – 196 см). Прямая трансляція з легендарного лондонського стадіону «Вемблі» – на телеканалі «Мегого».

■ Судок

ЗАПОВНІТЬ ПОРОЖНІ КЛІТИНКИ ТАК, ЩОБ В КОЖНОМУ РЯДКУ, СТОВПЧИКУ І КВАДРАТІ 3×3 БУЛИ ЦИФРИ ВІД 1 ДО 9 ПО ОДНОМУ РАЗУ.

	9			6	1		
7	1			9		2	8
		8				4	9
	6		2	5			1
5							
1	2			6	9		7
9	8					8	
				4			5
		5	6			1	

Відповіді на судок за 9 липня.

7	3	9	1	2	6	4	5	8
6	8	4	9	3	5	2	7	1
5	1	2	8	4	7	3	6	9
3	4	6	5	9	1	8	2	7
9	5	7	2	6	8	1	4	3
1	2	8	4	7	3	6	9	5
4	7	5	3	1	2	9	8	6
8	9	3	6	5	4	7	1	2
2	6	1	7	8	9	5	3	4

■ Увага, конкурс!

Вігадайте, що ми сьогодні від вас заховали?

Принцип нашої інтелектуальної вікторини нагадує «чорний ящик» із популярної гри «Що? Де? Коли?». Тільки предмет чи зображення людини ми ховаємо в гарбуз (від початку повномасштабного вторгнення нелюдів-москалів наш добрий-предобрий гарбуз перетворився у грізний гранатобуз)

Грицько ГАРБУЗ

Умови конкурсу такі: ви маєте відгадати, що чи кого заховав Грицько Гарбуз у нашому гранатобузі. За кожну правильну відповідь отримуєте по 1 очку.

Хто здобуде найбільше балів протягом 12 турів, той і стане чемпіоном конкурсу «Гранатобуз із секретом. Літо-2025» та отримає грошовий приз від редакції у розрахунку: здобутий 1 бал = 100 гривень. Якщо двоє або більше учасників наберуть однаково кількість балів, то грошовий приз розділимо порівну між усіма лідерами, але переможцем вікторини оголосимо того, хто найшвидше відповість на додаткове запитання.

Після кожного туру на фейсбук-сторінці Грицька Гарбуза ми будемо вказувати перелік усіх переможців і регулярно публікуватимемо турнірну таблицю (за цим QR-кодом ви можете зайти на неї з будь-якої частини світу).

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ. ЛІТО-2025» – 7

Сьогодні ми заховали світліну відомої вам особи. Зі знаком «мінус», хоча багато хто мені заперечить... Ой, раби-раби вони... А надихнула мене на це завдання інформація про те, як на африканському континенті викликають дощ. Надихнула – і навіть розсмішила. Бо перед очима одразу постала ця особа...

Асоціативний ряд, який виведе на неї: пісні про «сто лісів, сто озер, сто доріг» і «кохання не можна топтати» (до речі, перше кохання цієї особи виявилось нерозділеним), вірші про «поговорим тихесенько...» і про «зелені луги, й солов'їні гаї», гасло Петра Порошенка, а також один із дванадцяти апостолів Господа Ісуса Христа та відома в історії особа, яка захищала вбивцю Симона Петлюри. До речі, персона, яку ми сьогодні заховали, можна сказати і скопіювала образ того «захисника», коли йому свого часу довелося наживати п'ятами...

Чиє фото знаходиться у гранатобузі?

Слово-відповідь треба надіслати до 25 липня (включно) тільки у вигляді повідомлення на номер: 066 133 86 88, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я, прізвище і регіон, який представляєте (наприклад: «Палляниця» (Валерій Залужний, Житомирщина)).

Приймних Вам пошуків без повітряних тривог! ■

РЕКЛАМА

ПРОДАЮ ПИЛОМАТЕРІАЛИ

Є у наявності, а також на замовлення: балки, крокви, дошки обрізні та необрізні, рейки монтажні. Вироби з дерева на замовлення (надвірні туалети, буди для собак та інше). Доставка.

Тел.: 0662945953, 0978154505.

НЕДІЛЯ, 20 ЛИПНЯ

НОВИЙ КАНАЛ

3.15 Знають навіть діти **3.45** Екс **5.15** Латиноамериканський check-in **6.00** Їжа України **8.55** Полісся **12.35** Х/ф "Мисливець за троялями" **14.25** Х/ф "Воркфарт: Початок" **16.40** Х/ф "Сходження Юпітер" **19.00** Х/ф "Легенда про Тарзана" **21.00** Х/ф "10 000 років до нашої ери" **23.00** **0.10** Х/ф "Темрява" **0.00** Звернення Президента

2.20 Аферисти в сітях

K-1

4.55 "Інший світ" **6.45**
"Телемагазин" **7.30**
"Навколо М" **9.25**
"Пригоди з Яною
Метьолкіною" **10.00,**
10.50, 11.40, 12.30,
13.30 Т/с "Мисливці
за реліквіями" **14.15**
"Світ_огляд з Машею
Себовою" **16.15** "Орел і
Решка. Дайджест" **19.15,**
22.35 "Орел і Решка.
Курортний сезон" **21.00**
"Камон з Узол і Манько"

2+2

6.00, 4.50 "Джедаї" **8.25,**

13.10 Х/ф "Тринадцятий"

воїн" **15.05** Х/ф "Діамант Джеру" **16.50** Х/ф "Час розплати" **19.00** Х/ф "Ідентифікація Борна" **21.05** Х/ф "Перевага Борна" **23.05** Х/ф "Дикий пес" **0.50** Т/с "Хід коня"

XSPORT

6.00, 1.30 Змішані єдиноборства. Road to CFCF **6.45, 0.45**
Спідвей. Гран-прі. Етап 7. Моліла **7.40** TOTAL COMBAT. Прем'єра **8.10, 21.00** Тур де Франс: у серії пелотону
9.10, 10.55, 11.55, 12.55
Телемагазин **10.40, 12.40** Бокс **11.40** Змішані єдиноборства **17.55** Х/ф "Джек Бул" **20.05** Бокс. Артем Далакян - Давід Хіменес **22.00** Х/ф "Таємниця Аляски" **0.15, 1.15**

3.00 Інформаційний

марафон

TET

6.00 М/ф **7.00, 3.55**
Ближче до зірок **10.00**
М/ф "Дивовижний
Моріс" **11.30** Х/ф "Їжак
Сонік" **13.15** Х/ф "Їжак
Сонік 2" **15.15** Х/ф
"Весілля найкращого
друга" **17.00** Х/ф
"Наречена - втікачка"
19.00 Я люблю Україну
20.50 Х/ф "Отже, війна"
23.00 Х/ф "Весільний
майстер" **1.00** Розсміши

оселя **3.10** Чотири

НТН

6.00 "Речдок" **7.45**,
17.30 "Речдок. Велика
справа" **9.40**, **22.45** Т/с
"Елементарно" **11.20** Т/с
"Гавайі 5.0" **45.30**, **0.25** Т/с
"Смерть у раю"

ENTER-ФІЛЬМ

6.00 "Спеціальні репортажі Валерії Мікульської" **6.30**,
10.30 "Телемагазин"
7.30, **1.30** "Квадратний метр" **8.00**, **12.30**, **2.00**
"Таємниці світу" **9.00**
"Садові поради" **9.35**
"Шість соток" **11.00**, **0.30**
"Удачний проект" **11.30**,
2.30 Правда життя
13.30 Хіс Комісар Рекс
3.00 "Єдині новини"

БІГУДИ ТБ

7.30 Мольфар **12.15** Т/с
"Заборонений глід"
20.00 Т/с "Величне століття. Роксолана"

1.00 Т/с "Щоденники

Темного" **2.10** Т/с
"Хостел" **4.30** Сімейні
мелодрами **5.30**
Телемагазин

■ Несподіваний поворот

Якось один чоловік раптом «прозрів»...

Йому «відкрили очі» – мовляв, живеш із жінкою-тираном, а сам і не помічаєш. Це був не психолог, а якийсь горе-радник, який вирішив розкласти все по полицках

Василина СМЕТАНА, zytta.org

— Подумай, – сказав він, – ти ж – не вільний! Вона тобі дзвонить, коли ти затримувешся. Контролює. Нав’язує фільми, книги, навіть – їжу. Готує правильно, корисно – ніби з турботою, але це ж вона – тиран! І в спортзал тебе «затягла». І від друзів віддалила – бо їй не подобалося, що ви «іноді випиваєте».

Чоловік слухав – і ніби вперше побачив свою історію збоку. Та як же – десять років у «золотій клітці»! У голові завертілося: вона придушила його свободу. Почав бунтувати: сперечався, перечив, дорікав їй у тому, що «обрізала йому крила». Навіть вирішив пожити окремо.

А потім я просто його запитала:

– А що у вас було на по-

«Глянь, що намалював наш малий...»

чатку шляху, коли ви одружувалися?

Він знизав плечима:

– Та нічого особливого. Знімали кімнату. Зарплати ледь на двох вистачало. Машини не було. Жили скромно. Вона каже, що

любила. А я зараз думаю: може, їй просто зручно було із невдахою?..

– А зараз що маєте?

– Ну, – він замислився. – Квартира – своя. І будинок у селі добудовуємо. Автівка, ще – снігохід. Малий у шко-

лу пішов. Бізнес працює. Гроші є. Вихідні – разом, по лісу катаємося. Та й вдома затишно.

– І все це з’явилося з тією жінкою, яку ви звинувачуєте у контролі? І саме з нею ви кинули шкідливі звички, почали стежити за собою, збудували бізнес? І хіба це не вона була поруч, коли ви все це виборювали?

« Насправді, ніхто мені крила не ламав. Іх і не було. А з нею – вирости. »

Він довго мовчав. Потім зітхнув:

– Насправді, ніхто мені крила не ламав. Іх і не було. А з нею – вирости.

І справді. Вона дзвонить не з контролю, а з турботи. Коли щось трапиться – вона буде першою, хто підніме тривогу й знайде. Може, не завжди м’яко, не завжди ідеально. Але завжди – з любов’ю.

Чоловік усміхнувся, піднявся і сказав просто:

– Я йду додому. Дружина вже вдруге дзвонила. Значить, вечір чекає. І син, мабуть, малюнок намалював. І добре, що я це зрозумів вчасно. Бо краще мати дім, ніж «свободу» без змісту. ■

■ Записуйте рецепт!

Пиріг зі сморогиною

Не знаєте, що приготувати з чорною сморогиною? Окрім компотів та варення, ви можете покласти її до начинки цього простого пісочного пирога!

Юлія ЗВЕРЬКОВА, shuba.life

Порада: добре охолодити масло перед початком приготування, щоб воно не розтавало в руках, поки ви вимішуєте тісто. Також треба охолодити білки перед збиванням начинки.

ІНГРЕДІЄНТИ:

- борошно пшеничне – 1,5 скл.;
- масло вершкове – 125 г;
- цукор – 220 г;
- розпушувач – 1 ч. л.;
- сіль за смаком;
- яйце куряче, велике – 3 шт.;
- крохмаль – 1 ст. л.;
- смородина – 600 г.

СПОСІБ ПРИГОТУВАННЯ:

Змішайте борошно з холодним

вершковим маслом і перетріть руками до утворення дрібної крихти. Додайте 100 г цукру, пів чайної ложки розпушувача та дрібку солі. Відокремте білки від жовтків, додайте жовтки до тіста, а білки залиште для начинки. Замісіть тісто, сформуйте його в кулю, загорніть у харчову плівку й охолодіть у холодильнику протягом 30 хвилин.

Білки збийте до пишної піни, додайте решту цукру, розпушувач, столову ложку борошна та крохмаль. Вмішайте смородину, акуратно перемішуючи ложкою.

Змастіть форму вершковим маслом, викладіть охолоджене тісто, рівномірно розподіліть його по дну і сформуйте бортики. Викладіть начинку.

Випікайте в попередньо розігрітій до 180 °C духовці 15 хвилин, потім зменште температуру до 150 °C і випікайте ще 15 хвилин. ■

Фотокредит: zaxid.net.

Смакуватиме і малому, і старому!

■ Усміхніться!

Господина запитує сусідку: – Ви не бачили, хто це вбив мою білу курку? – І не чула, і не бачила, нехай не гребеться на моєму городі!

– Невже ти віриш своєму чоловікові, що він нібито ходить на риболовлю? Він же ні разу не приніс жодної рибки. – Тому і вірю.

Інспектор патрульної поліції зупиняє машину. Водій: – Ну не міг я перевищити швидкість! – Чому це? – Бо до тещі я їду ...

ВАС ЗАМУЧИВ БІЛЬ В СУГЛОБАХ ТА СПИНІ?

Постійна важкість у ногах, скутість в русі, набряклість і хрусткіт. Набридло постійно наносити мазі і пити знеболювальні таблетки? Всі спроби, які робилися раніше, безуспішні?

ТЕЛЕФОНУЙТЕ ТА ОТРИМАЙТЕ БЕЗКОШТОВНУ КОНСУЛЬТАЦІЮ від фахівця, який підкаже метод рішення при таких захворюваннях як:

-артрит, артроз, поліартрит, остеохондроз, остеопороз, радикуліт, ревматизм, посттравматичні болі.

Якщо ви хочете ходити вільно і жити без болю, ТЕЛЕФОНУЙТЕ за номерами:

(098) 545 05 59, (066) 347 65 78.

Висновок ДСЄЕ України №05.03.02-03/103075 від 23.12.2018 року. Не є лікарським засобом. Перед вживанням проконсультуйтеся з лікарем та ознайомтеся з інструкцією.

■ Що віщують зорі?

ГОРОСКОП НА 21 – 27 ЛИПНЯ

ОВЕН (21.03 – 20.04)

Цього тижня ви особливо чутливі до свого істинного «я». Вас може потягнути до спогадів: старі фото, музика, друзі дитинства. Згадайте, переосмисліть, надихніться. Ваш життєвий шлях – цінна історія, яку варто перегортати знову. Сприятливий день – понеділок, несприятливий – четвер.

ТЕЛЕЦЬ (21.04 – 21.05)

Нові знання – це інвестиція в майбутнє. Неважливо, навчання чи хобі – воно відкриє нові можливості. Почніть формувати свою базу знань і навичок уже зараз, і це обов’язково призведе до позитивних змін. Сприятливий день – вівторок, несприятливий – п’ятниця.

БЛИЗНЮКИ (22.05 – 21.06)

2025 рік змінює вас. Настав момент приймати важливі рішення. Ви вже бачите ситуацію чіткіше – скористайтеся цим. Відсікайте зайве, захищайте себе, будуйте нові кордони. Час створити життя, яке вам підходить. Сприятливий день – середа, несприятливий – субота.

РАК (22.06 – 22.07)

Ви – емоційна опора для близьких. Це не тягар, а ваша сила. Цього тижня поділіть більше уваги стосункам, підтримуйте інших, діліться теплом і мудрістю. Люди цінують вашу щирість і турботу. Сприятливий день – четвер, несприятливий – неділя.

ЛЕВ (23.07 – 21.08)

Ваш зоряний час! Попереду – любов, успіх, подорожі, радість і визнання. Усе складається на вашу користь. Головне – бути сміливими, вірити в себе і діяти. Що амбітніші цілі, то яскравіший результат. Сприятливий день – п’ятниця, несприятливий – понеділок.

ДІВА (22.08 – 23.09)

Настав момент подолати внутрішній страх і зробити крок назустріч змін. Проблеми більше не мають влади над вами. Ви сильніші, ніж здається. Дійте – і відчуєте оновлення, полегшення та гордість за себе. Сприятливий день – субота, несприятливий – вівторок.

ТЕРЕЗИ (24.09 – 23.10)

Ви взяли на себе занадто багато. Час переглянути обов’язки та скинути зайве. Другу половину року зробіть простішою, розумнішою і легшою для себе. Сконцентруйтеся на головному – менше справ, але з більшою увагою. Сприятливий день – неділя, несприятливий – середа.

СКОРПІОН (24.10 – 22.11)

Наближається несподівана зміна – приготуйтеся до великого повороту. Життя змінюється, і не завжди так, як ви очікуєте. Але ви можете задати напрямок: зробіть один сміливий крок назустріч бажаній трансформації. Довіртеся потоку, але керуйте стартом. Сприятливий день – понеділок, несприятливий – четвер.

СТРЕЛЕЦЬ (23.11 – 21.12)

Час зупинитися і відновити внутрішній баланс. Ви могли взяти на себе забагато – і вже відчуваєте втому. Повертайтеся до себе: спокій, стабільність, простота. Не кидайтеся в крайнощі. Вам зараз потрібен ґрунт під ногами. Сприятливий день – вівторок, несприятливий – п’ятниця.

КОЗОРІГ (22.12 – 20.01)

Ви накопичили занадто багато тривог. Пора вговоритися. Поділіться думками з другом або хоча б зі щоденником. Не тримайте все в собі – полегшіть душу. Виражені емоції вже наполовину зцілені. Сприятливий день – середа, несприятливий – субота.

ВОДОЛІЙ (21.01 – 18.02)

Ви починаєте довгостроковий проєкт, який змінить ваше життя – у роботі, здоров’ї чи побуті. Це потребуватиме зусиль, але дасть стабільний і цінний результат. Почніть зараз і побачите, як поступово зростає ваш добробут. Сприятливий день – четвер, несприятливий – субота.

РИБИ (19.02 – 20.03)

У вас потужна сила умислу. Ви справді здатні вітілювати бажане в реальність. Кожні 9 днів загадуйте нове бажання, довіряйте інтуїції та помічайте знаки. Всесвіт на вашому боці – мрійте сміливо. Сприятливий день – субота, несприятливий – четвер. ■

■ Нехай ростуть здорові!

Спочатку тут народила мама, а через рік – і дві доньки!

Лелека немовлят у село Броди на Ковельщину приносить через Луцьк!

Мирослава СЛИВА

У Волинському обласному перинатальному центрі відбулася унікальна подія: протягом року мама та дві її доньки стали породіллями в медзакладі.

У 2024-му Наталія Мисюра із села Броди Ковельського району народила тут свою наймолодшу п'яту донечку Євеліну, а вже в нинішньому році дві її доньки – Катерина і Марина – з різницею у два місяці теж у цьому центрі народили своїх діточок.

Причому вдруге бабусею пані Наталія стала буквально днями: 8 липня її донька Марина народила дівчинку Ясеню.

Попри те, що чоловіки доньок зараз на фронті у складі ЗСУ, родина не втратила тепла й підтримки – допомагає дідусь, а мама Наталія стала головною опорою для своїх дітей.

Пологи приймали акушер-гінекологи Олег Шевчук та Ірина Дорошук, акушерка Тетяна Савонюк, а новонароджене немовля оглянув неонатолог Владислав Лисенко.

■ Побачення з Волинню

Гості з-за Бугу пізнавали Волинське Полісся й розповідали про свої традиції

Екоосвітяни НПП «Прип'ять – Стохід» провели атмосферну екскурсію в самобутнє село Сваловичі, що на Любешівщині, для гостей із Польщі

Олена ВОЛИНЕЦЬ

«Під час маршруту по екостежці туристам вдалося побачити та почути спів багатьох птахів, зафіксувати веретільницю (безногу ящірку), вони стали свідками того, як лелека впіймав вужа, знерухомив його й цілим проковтнув. Ця сцена захопила кожного, – йдеться на фейсбук-сторінці парку. – А ще говорили про зв'язки у живій природі, про поліські традиції, обряди, ремесла, старовинні рецепти. Смакували юшку, зварену на вогні, та попробували «ковбасу пальцем пханую».

А для вивчення поліських ремесел гості наступного дня завітали до етносвітлиці Центру культури та дозвілля Любешівської селищної ради.

Під час фітчаювання мова йшла і про польські традиції та обряди. Одне слово, був обмін досвідом, що завжди – цікаво й корисно. ■

Фото: Волинське обласне медоб'єднання захисту материнства і дитинства.

Нехай росте здоровою Ясеня, яка з'явилася на світ вагою 3450 г і зростом 54 см.

«У перинатальному центрі ми відчули справжню турботу: і після моїх пологів, і тепер – під час пологів моїх доньок. Тут – уважний персонал, комфортні умови, і навіть в укритті під час російської атаки 9 липня ми почувалися в безпеці», – каже Наталія Мисюра.

Персонал центру підтримував родину у найскладніші моменти, а жінки дякують за професійність, турботу та теплу атмосферу, яка запам'ятається на все життя. ■

Фото із фейсбук-сторінки НПП «Прип'ять – Стохід».

Із ремеслами Волинського Полісся гості познайомилися, завітавши до етносвітлиці Центру культури та дозвілля Любешівської селищної ради.

Фото із фейсбук-сторінки НПП «Прип'ять – Стохід».

Сваловичі, з його неповторними краєвидами, розташоване на березі річки Прип'ять.

Це село відоме своєю автентичною поліською архітектурою – дерев'яними будівлями, окремі з яких – під солом'яними, а то й очеретяними дахами, а води можна напитися з криниці-журавля.

■ Золоті слова

«Бути тренером значно складніше, ніж гравцем. На полі ти керуєш тільки м'ячем, а біля бровки ти керуєш людьми»

(Валерій ЛОБАНОВСЬКИЙ (1939 – 2002), видатний український футбольний тренер київського «Динамо» і збірної СРСР).

2025 ЛИПЕНЬ

Магдаліна, Марина, Маргарита, Леонід, Лазар.

17 Четвер

День етнографа в Україні.

☀️ схід – 23:59, захід – 13:20. Спадаючий опуклий Місяць. 22-й день.
☀️ схід – 05:25, захід – 21:23. Тривалість дня – 15:58, тривалість ночі – 08:02.

18 П'ятниця

18. 07. 1995 року біля стін Софійського собору в Києві поховано українського Патріарха Володимира. Спроба поховати тіло Патріарха у Софійському соборі наштотувалася на опір зі сторони духовенства упц мп та силові дії з боку загонів спеціального призначення МВС України.

☀️ схід – ---, захід – 14:46. Остання чверть. 23-й день.
☀️ схід – 05:26, захід – 21:22. Тривалість дня – 15:56, тривалість ночі – 08:04.

Іван, Еміль, Леонтій, Степан, Ольга, Омелян, Панас, Яким.

19 Субота

День тренера.

☀️ схід – 00:16, захід – 16:14. Спадаючий півмісяць. 24-й день.
☀️ схід – 05:27, захід – 21:21. Тривалість дня – 15:54, тривалість ночі – 08:06.

20 Неділя

День працівників металургійної та гірничодобувної промисловості. День шахів. День Святого пророка Іллі.

☀️ схід – 00:39, захід – 17:43. Спадаючий півмісяць. 25-й день.
☀️ схід – 05:29, захід – 21:20. Тривалість дня – 15:51, тривалість ночі – 08:09.

21 Понеділок

21. 07. 1992 року сторожовий корабель Чорноморського флоту СКР-112 підняв український прапор і вирушив до Одеси з метою увійти до складу ВМС України.

☀️ схід – 01:11, захід – 19:05. Спадаючий півмісяць. 26-й день.
☀️ схід – 05:30, захід – 21:19. Тривалість дня – 15:49, тривалість ночі – 08:11.

Георгій, Єгор, Іван, Семен, Онуфрій, Онисим, Юрій, Федір.

22 Вівторок

День мозку.

☀️ схід – 01:59, захід – 20:12. Спадаючий півмісяць. 27-й день.
☀️ схід – 05:31, захід – 21:17. Тривалість дня – 15:46, тривалість ночі – 08:14.

23 Середа

23. 07. 971 року Київська Русь і Візантійська імперія уклали мирний договір.

☀️ схід – 03:03, захід – 21:01. Спадаючий півмісяць. 28-й день.
☀️ схід – 05:32, захід – 21:16. Тривалість дня – 15:44, тривалість ночі – 08:16.

■ Магнітні бурі у липні

Джерело: novy.tv.

☞ Слабкі: 20, 28, 29.

☞ Сильні: 17, 19, 21, 27.

Під час магнітних бур метеозалежні люди можуть відчувати головні болі, підвищену стомлюваність і зміни настрою.

☀️ Погода: протягом цього тижня на Волині пройдуть короткочасні дощі, грози, подекуди із градом, можливі шквали. Як інформує Волинський обласний центр з гідрометеорології, температура повітря вночі становитиме +13 – 18°C, вдень – +19 – 24°C.

ВОЛИНЬ

www.volyn.com.ua t.me/Volyn_ZMI
facebook.com/Volyn.ZMI

Головний редактор і відповідальний за випуск
ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

Редакція залишає за собою право на літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку авторів. Передрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь-нова» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видання заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою «+» друкуються на правах реклами.
За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе.
Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

Тижневик «Волинь». Ціна Договірна.
Набраний і зверстаний в комп'ютерному центрі ТзОВ «Газета «Волинь»

ЗАСНОВНИК: ТЗОВ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

Місцезнаходження видавця:
43025, м. Луцьк, просп. Волі, 13.

Поштова адреса за якою здійснюється редакційний контроль:
вул. Ковельська, буд. 2, м. Луцьк Волинської обл., 43016.

volyn.nova@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року.*

Телефони редакції:

066 82 47 160, 096 77 31 037

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ

Головний бухгалтер	Інтернет-новин
ВДОВИЧЕНКО Тамара Федорівна	НЕКОЗ Наталія Валеріївна
Політики	Передплати і розповсюдження
УЛІЦЬКИЙ Василь Михайлович	ШВАБЮК Галина Іванівна
Інформації	Спеціальний кореспондент
ВЛАШИНЕЦЬ Леся Сменівна	ЛІСОВИЙ Ігор Сергійович
Медицини	
ХВАС Любов Володимирівна	

ТзОВ «Газета «Волинь»
п/р UA83305299000026007000803281 КБ
Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ 02471695 Друку офсетний.
Обсяг 4 друк. аркуші

Передплатний індекс: 30000

Ідентифікатор медіа: R30-02496, рішення від 18.01.2024 № 142.

Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер», м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.: (0352) 52-27-37. http://a-print.com.ua

Тираж випуску: 8190
Загальний тижневий тираж: 8300.
Замовлення № 941.